

පරණපුස්තකොල පොත

හෙවත්

සිව ආදිපාද චරිතය.

මි ණු ව න් ගො ඩ

මාඩාමුල්ලේ

සී. ඇස්. ජයසේකර

වි සි න්

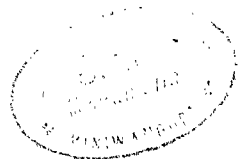
ප්‍රබන්ධනාම

ප්‍ර සි ඩ ක ර න ල දී.

කො ල ඹ

විද්‍යාදේශ සහනාලයෙහි මුද්‍රිතයි.

1910.

ශ්‍රී ලිපිපත්.

පිට.	නිර්ඝ.	පෙළ.	වරද.	නිවරද.
1.	1.	29.	පොතුඟාර.	පොතුඟර.
6.	1.	33.	වල්ලහ.	වල්ලහ.
7.	1.	13.	සමමන.	සමමන.
7.	2.	24.	හෙතුකොට.	හෙතුකොට.
8.	1.	30.	පිදුලි.	පිදුලි.
20.	2.	7.	සච්ඡිච්.	සච්ඡිච්.

Handwritten signature and date: 9/7/49

පුරුහ පුස්තකාල පොත.

පුරුහ කථාව.

න ග ර ව ණිණ නා ව ක්.

සිංහල ශ්‍රී භාර ධාරිත පාරිශ්‍රයෙන් ලබන නමැති පුවතේ තනූග නාමොපලක්ෂිතවූද සෞභලිය අපහට ජලමහමිව සිංහල විපයයි ප්‍රකටවූද ඉන්ද්‍රිය සාගරගත මුතුඇටයකැයි විවච්ඡනයන් විසින් වණිණනිය ශ්‍රියාර විරජිත භූමණකල වණ්ඩනයමාන මෙම දිවයිනෙහි හසිරුප ලක්ෂණහු පෙන හිරිබරාතනයෙහිවූ බැවින් හසිරි ගෛලපුරයයි නමිලත් පුරපුවරයෙක්විය. වනිමාන කාලයෙහි කුරුණෑගල යන නමින් ව්‍යවහාරවූ මේ නගරයවූකලී නා නා දිශාවන්හි පැතිර ගිය විවිධ පඩකැතින්ගෙන්ද වැඩි පොකුණු ආදී නිමල ජලනලාවන්ගෙන් හා යනතු විදුලුවෙන් සමුපලක්ෂිත දුම් රියෙන්ද යන වාහනාදී නානා දෙයින්ද ආශ්‍රිතවූවා අතිශය ප්‍රශස්ත භාවයට පැමිණියාය. සහසු සංඛත ප්‍රාසාදයන්ගෙන් සහ එහි හැසිරෙණ සියදහස් ගණන් ජනතාවගෙන්ද සමෘද්ධි මේ නගරයෙහි දුර්ද්‍රයන්හට වාසස්ථාන ලැබීම පවා දුෂකරවූ හෙයින් එහි විසු එලියෙස් අජසු මෑනහාගයෙහි යථොක්ත නගරයට හුදුරුවූ පොකුණාර සුදු ගෙයක් නිමිමිතකොට

ගෙන එහි වෙසයි, ප්‍රථමයෙන් වෙලෙදෙක්ව සිටි හෙතෙමේ දිළිඳු බවට පැමිණිකල වත්කම් මද වූයේ කෘෂිකර්මයෙන් යෙදී රැකෙන්නේය. උහුගේ විසිවයස්පිරි දියණියක්වූවා. ඔලැසිසා නම, ජයසේන, බාරොන්ය යන දෙදෙනෙක් ඇ කෙරෙහි ඇලුම්වූහ. වරින්වර එම තරුණයෝ දෙදෙනා එහි පැමිණෙති. ජයසේන ජාතාලයෙහි යෙදී සිටින ඥාන වන්තයෙකි. ඔහුට පෙම්බරියගේ ලැසිසා යන නාමයද රැඹිනොවිය. එහෙත් බාරොන් පරසිරිතට වැඩු ආලය ඇත්තේ ඇගේ නමටද ආදුම් ආසින්නම් ගැණද විශේෂයෙන්ම පැහැදී වැඩියක්ම ඇදර ඇතිවිය. මෙපරිද්දෙන් ජයසේන සමග පැවති ඇගේ ආලයද තුනිවිය. දිනක් ජයසේන එහි අවුත් සිටි වෙලේම බාරොන්ද එහි පැමිණියේය. ඔහුට වාඩිවීමට පරණ භාන්සි පුවටක් තුබුවේය. එහි අතුරුණුලැබූ මෙවරය යට ලිකොටයක් මෙන් යමක් තිබී ඔහු මෙවරයට යටින් අත බහා ඒ ඉවතට ගෙන “මේ මොන ජරාවක්ද”යි ප්‍රශ්න කෙලේය. ලැසිසා මැණියන්ට කථාකොට

“අම්මේ, පුස්කොල පොත් කබල ‘ගුදිරිය’ යටට කුමට දැමීමෙහිද? එය අතටගෙන අර කී වචන නො ඇසුනාද? කසලගොඩට විසි නො කර එය මෙසේ තිබීමෙන් අපට අත්වූ ලජාව කෙතරම්ද?”යි ස මචචල් දෙඩුවාය. බාගේන්ද ප්‍රේ මියගේ වචන අසා ඉතා සතුටුව “එය පරණ මනත්‍ර පොතක්වන් දැ”යි කියා පොතේ වැස්ම විදහා කවි පොතක් බව නොදන වාක්‍ය යක්මෙන් කවියක් කියවන්ටවන. බාගේන් සාමාන්‍යයෙන්ම කියවීමෙහි අදහසෙකි, පුස්කොල පොත්හි අකුරු කිසියෙන්ම භාවිතා නොකළ බැවින් ඔහුට එය කියවිය නොහි ඉතා ලජාවක් ඇතිවූ නුමුත් ඒ කිසිවෙකුටත් නොහඟවා මේ කැන පොත්කබල කසලගොඩටම කැපකිරීමට මමද සතුටුවෙමි”යි වැදවන් ඉදිරියේ කොලොම්බු ලන්නාසේ ජයසේනා ඉදිරියේ බොරුවියත්කම් හඟවා පුරසාරම් දෙඩුවේය.

මේ කථාව අසාගෙන සිටි ජය සේන එතරම් කියවිය නොහැකි වූද ගඬා කරන්නාවූද මේ පරණ පුස්කොල පොත මටද බලන්ට දුනමැනවැයි කියා ඉල්වාගෙන එහි පලමු කව කියෙව් වහාම පොත පිළිබඳව මහන් අභිලාස යක් ඉපිද මෙය මේ පිරිසට ඉතා කැන පොතක් මෙන් වැටහී යන නුමුත් මේ ඉතා ගරුකටයුතු වූද මාහැඟි ප්‍රයෝජන ලැබියහැකි වූද පුස්තකයක. එහි නමක් නැති නු මුත් ප්‍රකාශවන දෙය කිමෙකැයි මම විසඳා බලමි. දැන්කාලේ ප

රංගි, ලන්සි, ඉංග්‍රීසි ආදී කැන නම් දරණ සංකරයන්ගේ පටලා විල්ල දෙස බලනකල මේ නමක් නැති පරණ පොතෙන් ඒ පර නම් දරණ සංකරයන්ට යහපත් උප දෙශ ගතහැකි බව මට පෙනීයන් නේයයි කිය. පොත මඳක් දුර පෙරලා බැලූකල විමලා නම් කුම රිය ලැයිසා ලෙසද පියනියා න මා ලෙසද බාගේන් සිව් ලෙසද ඔහුට පෙනීගියේය. එයින්ද මේ පොත ගැණ වැඩි විහාර දැනීමට සතුටුව ඒ ඉතා ආසාවෙන් කිය වන්ට වන්නේය.

එලිසෙස් ඉතා ගරුකරණ මේ පොතට දිය ඡායසහ බාගේන් කළ නිගාවද ඔහු කිසි කලෙකත් මතකනැති නොකෙළේය. ජය සේනගේ බ්‍රිතියද ජාතකලය ද එලි සස්ම අවබෝධවී ඔහු කෙරේ බෙ හෙවින්ම සතුටු වූයේය. එසේම බාගේන් කෙරෙහිද ඉතා අප්‍රසන්න විය. තවද ඔහුට මෙසේවූ සි තෙක් විය. මා දියණිය කෙසේ නුමුත් ජයසේනට සරණ පාවා දෙමි. එසේ කල ඇගේ පරසිරිත් ආසාව මගහැරෙමින් ඇ ආයතීවා රිත්‍රාභිවේනිය නි ප ද වා ය යි ද නිශ්චය කෙළේය.

ඔහු මෙසේ සිතන් සිතන් ජය සේන පුබොව්වාරණය, සවරපරිව නීතනය, ආදී කියවීමේ නියම රීති යටඅනුව කණිනුරසායනයව කිය වන්නාවූ ඒ මධුර කාව්‍යයන් කන් යොමා අසාගෙන සිටියේය. ලැයි සාද පර සිරිතට බලවත් ආසා ඇත්තී වුවද ඒ මධුරවූ වෘත විශෙ ෂයෙන් කියනු ලබන්නාවූ කාව්‍ය

රසාශ්වාදනයෙහි ඇලුනී, එසින්ම පෙම්වත්හු කෙරෙහි විශේෂ ආලයක් ඉපදවුවාය.

මෙසේ ජයසේන විසින් නමක් නැති පුස්තකොල පොත කියවීම හේතුකොට ගෙන ලැයිසාද ඇගේ පියහුද ජයසේන කෙරෙහි අභියාසින්නම ප්‍රසන්නවූහ. කල්යාමෙන් ලැයිසා බාගේන් වෙත ඇල්ම අඩුකරන්ටද ඔහු වෙනෙහිම ආලය වසිනය කරන්ටද යෙදී කෙලවර ඕ නොමෝ ජයසේනගේ බිරිත්දවුවාය. මෙයට අසහාය හෙතු වූයේ නමක් නැති පුස්තකොල පොතෙහි කවි ජයසේන විසින් නියම රීතියට කියවද්දී ඒ වාග්රසය කෙරෙහි ලැයිසාගේ ආලය වසිනය වීමෙන්ය.

“පලහ සරග බිහුජලවර මන වර ණ රූඤද ගදට රස පහසට දෙවති ප ණ”

වන මාගයා ශබ්දය කෙරෙහි ආශාවෙන් ප්‍රාණය පවා නැතිකර ගන්නාකල ලැයිසා ශබ්දයට හිඳුණු නිරවද්‍ය මාගීගයක ගමන් කොට යහපතක් සලසා ගැනීම කෙතරම් අරුමයක්ද? ඒ අතිකෙක් නොවෙයි. මේ පරණ පුස්තකොල පොතෙහි ආනුභාවමැයි. ලැයිසා පොත් කබල කසල ගොඩට විසිකරන්ට යයි කියා පියාණන්ගේද නියම පෙම්වත්හුගේද සිත් කෙලෙසු නුමුත් ඒ දෙපල ගෙන්ම වැඩි ප්‍රයෝජන ලැබීමටද එම පොතම ඇට ප්‍රතිභ්‍යාධාරවූ බැව් පෙනේ. ඒ එසේමැයි:- උත්තම වසනුහු (උත්තමයෝ). තමන්

විනාශකරන සතුරන් කෙරෙහිත් කුළුණු පතුරුවා සෙන්වැඩ කෙරෙත්මය, වන්දනාහරයවූකලී මඩනා කල්හිද සිඳිනා කල්හිද සුගතිය වහනය කෙරේමය. වාසයයනෙමේ ජේදන අවසථාවෙහිපවා තමා සිඳිනා සතුරා කෙරෙහිද සෙවන නොම හකුළුවා. එපරිද්දෙන්ම පැරණි පුස්තකොල පොතද විනාශකාරී ලැයිසාටම සාන්ත සුඛය අත්කරණ ලද්දේවිය. නවද මෙය අසනබලන සියල්ලෝම යමක් ගඬාකර ඉවත දමන්ටහෝ ප්‍රශංසාකොට ලංකරගැනීමට හෝ ප්‍රථමයෙන් ඒ පිළිබඳව නිසියාකාර විභාග කටයුතු බැව් මතක නැති නොකෙරෙත්වා.

ජයසේනද මේ පුස්තකොල පොත හෙතුකොට ගෙන එලියස් අස්පුගේ එකම ප්‍රිය දියණිය සරණ පාවා ගෙන ඔහුගෙන්ද ලබනලද උපකාර ඇතිව මහත් සසසට පැමිණී බැවින් මේ අරුම පුදුම ප්‍රශංසා පුස්තකයට බොහෝ ගරු බුහුමන් කරන්ට වන්නේය. මේ පොත ලියවා අචිරුදු අසුවක් පමණ කල්ගතවූ පසු එලියස්ට ලැබිණිබේ. “කවර කලෙක කවරෙකු විසින් රචනා කරණ ලද්දක්ද”යි නිශ්චය කිරීම උගහට වුවත් මෙය පාලි ගාථා පොතක් බලාගෙන පිළිවෙලින් සිංහලට පෙරලා කවිකර තිබෙන බවද ‘ඔපුපැලියාවේදී ලියනලදී’ යන්නක් දකින්නට ලැබුන බැවින් එය සන්නෝරලයට අයත් වන්නිහත් පත්තුවේ ඔපුපැලියාව බවද නොඅනුමානවම කිවහැක.

ජයසේන (අභිනව) ග්‍රන්ථයා
 ධන කතෘග්‍රන්ථ දසාබර මිත්‍රයෙක්
 විය. “පොදු ජනයාට ප්‍රයෝජන
 ගතහැකි ග්‍රන්ථයක් වශයෙන් මේ
 පොත සකස්කොට අතරින් පතර
 පරණ පුස්තකාල පොත්හි කාව්‍ය
 යන්ද බහා පිළියෙලකර දුනමැ
 නවැ”යි ඔහු ග්‍රන්ථ කතෘගෙන්
 අයැද සිටි බැවින් මෙය මෙසේ
 මහජනයා ඉදිරියේ තබන්නට විය.

මෙතැන් සිට පරණ පුස්තකා
 ලපොත්හි විකාරය අසා බලා
 හිඤ්ච විනාශ කළ කරනවැමියා
 සේ අසානසෙහි නොලා අනෙක
 න්‍ය කතෘව්‍යයන්හිදී වැ පොරෝ
 මෙන් සලකා සානොවිතව මින්
 ප්‍රයෝජන ලබන්නා.

වචිතමාන කාලික පාරමිත
 කථාව මෙතෙකින් නිමයේය.

පරණ පුස්තකොල පොත

හෙ ව න්

සිව ආදිපාද වෙනස.

1 වෙනි පරිච්ඡේදය.

සු ම න් ස හ සිරි ම නී.

ශ්‍රී බුධවර්ණයෙන් එක්දහස් තෙසිය දෙසැත්තැ වැන්නෙහි සිරිලක සේසත් නැග දප්පුල මහි පාලයාණන්ගට සිත් කළු වෙරළ මිණියෙන් අලංකාරවූ බැවින්දේ බෙරමිණිපායයි නම් ලත් පුරපු වරයෙක්වූවා. ශක්‍රදෙවෙඤ්ඤාගේ වෛජයනන ප්‍රාසාදය හා සමකලි හැක්කාවූ ඒ මහිපාලයාණන්ගේ රාජමාලිගයෙන්ද සහසු සංඛතන සිටුවර සෙන්පති මහ ආමති ආදීන්ගේ ප්‍රාසාද සමූහයන්ගෙන්ද බබලන්නාවූ මේ රාජධානි තො මෝ තව්නිසා දෙවිලොව ඉඤ්ජ පුරය මෙන් මුළු ලක්දිවට නායක වූවාය.

කිය හඤ්ඤාම කලපද්‍රැමයක් කෙ ලේ බෙහෙවින්ම දන මන නුවන් පෙළඹවී. රතනත්‍රයානි ප්‍රසන්න අවල ශ්‍රධාබුඞ් සමුදනන හෙතෙ මේ ලක් සසුන් සෙමෙහි තබා රක්තේ උදරවූ රාජ රාජ මහා මාතෘදීන්ගෙන්ද යටත් පිරිසෙ යින් ගොපල්ලන් ආදීවූ නිවට යන්ගෙන්ද එකහෙලා ආදර බුහු මන් ලබන්නේ ඔහුගේ සුමන යන නාමය අඤ්ඤා නාමයක්ම බව ලාභිකියන් ලවා සනත යෙන්ම කියවී.

(පරණ පුස්තකොල පොත්හි)

බෙර මිණි පාය.

එකල ඒ තෙවන දප්පුල නර ශ්‍රෙෂ්ඨයාණන්ගේ මයිලණුවූ සුම න නම් ඤ්ඤා වංශිකයෙක් එහි මහා ප්‍රාසාදයෙක්හි වසන්නේය. ආදිපාද වෙශයෙන් කල් යවන් නාවූ ඔහුගේ ධනයද ගුණකීර්ත නයද මුලු ලක්දිවහි පනමහ. ඒ මහා ආදිපාද තෙමේ ඵෙභවයී යෙන් ඊශ්වරයා හා සමවූයේ ආ

සී ය ලු මෙලක තුලි පෙර දින මහ පා ය බැබලු සත් රුවන් දනැතිව නෙක පා ය වෙරලු මිණි ලකල දප්පුල රද පා ය න ම ලු එයින් සිරිසර බෙර මිණි පා ය

සුමන ආදිපාද.

නී රි දු තෙවන දප්පුල බෙර
 මණි පා ය
 ස බ දු කුලද ගණනකි එකි
 තෙක පා ය
 එ ර දු සුමන නම් මයිලනු
 ඇ පා ය
 මැ නි දු සිරිත් වැජඹිනි දන
 මන පා ය

ට්ටි රන්රසසේ දෝහෝ නො
 හොත් සදලපසේ යෙදී ලෝකික
 සැප අනුභව කරන්නී දෙවන ජී
 විතය අසිකවු කාමාවචර සෞඛ්‍ය
 සංසිඛියෙන් රක්ෂිතවැ පරනිමි
 න වසවතීත්‍යාදී සුර සුඤ්චියක්භා
 සමවුවා බෙහෙවින්ම ප්‍රීතියෙන්
 ප්‍රමුද්ධවුවාය

ඒ සුමන නම් ආදි පාදභව
 සිරිමති නම්ලත් රාජකාන්තාවක්
 මෙහෙසිවුවාය. ඕ හෙමෝ පංච
 කලකණයෙන් වොරජනා විශිෂ්ට
 රූපත් කාන්තාවක්වුවා මනාගුණ
 යෙන්ද සමන්තව දුටු දුටුවන්
 ප්‍රියකරන්නී ජාමෝනද කතක
 යෙන් මවාලූ විවිත්‍ර රූ ප ය ක්
 මෙන්ද අගනි ශිඛාවක් මෙන්ද
 එකසේම බබලන්නී එකල සිටි
 සකල වනිතාවන්ටම නායක
 වුවාය.

සුමන සිඛිමති බබ ප්‍රේමය.

සු ම න මෙ ඇ පා රූසිරි
 මන බැ න් ද
 සු ගු න ස රූ පා සිරිමති
 පියො බ න් ද
 ලැ මු න ම නා පා ලෙසනිනි
 සැප ක න් ද
 දෙදෙන හු රා පා සිටි
 උපමා නි න් ද

අනිශයින්ම ප්‍රකෘති දීපනිමත්
 දෙහසම්පන්නව සිරිමතිය සි ප්‍රකට
 ඒ මෙහෙසි නොමෝ වජ්‍රලහයා
 ණන් හා එකාවන් දැක්මෙන් සතු

2 වෙනි පරිච්ඡේදය.

ශිව.

මෙපරිද්දෙන් සමහන් සැප
 අනුභව කරණ සිරිමති කල්යා
 මෙන් දරක ලක්ෂණ ඇත්තී කම්
 රසෙහිද නොලගනවුවාය. ඒ මෙ
 හෙසියට අනුක්‍රමයෙන් මෙසේ
 දොලිදුක් ඇතිවිය. ඕනොමෝ පලි
 මුවර කපුගල් නගරයෙහිවූ හෙල
 පියුම් ගෙන්වා හිස පැලිද ක්‍රීඩා
 කිරීමට අභිලාසවුවාය. ආදිපාද
 යාණන් යුග්‍රසුලුව ගෙන්වා දුන්
 නුමුත් ප්‍රිය දෙතිනිය නොපැලිද
 ඒ පුෂ්ප ක්‍රීඩායෙහි ලජ්ජා ඉපද
 වූවා. සිරිමති දෙවනවර පුලසනි
 නගරයෙහිවූ තීලෝත්ඵල පුෂ්ප
 පිලින්දනයට ප්‍රලෝහවූවා සමුණ
 තත් විසින් දක්නාලද්දී එයද
 ගෙන්වා දුන් නුමුත් පුෂ්පයන්
 ඉවතලා කුකුස් සිහින් සවලා කා
 ලයක් ගතකලාය. ඕනොමෝ නද
 නනතරව යුඛ සරඹ දඹිතයටද
 යුඩායුධ අත වගෙණ ක්‍රීඩා කිරීම
 වද අභිලාසවූවාය. එකල දප්පුල
 දිගරජාණන්ට සිව්ඵල සෙන් අට

සැට දහසෙක්විය. ඒ මහා යුධ
 සේනාව දිනක් බෙරමිණිපා මහ
 මලුවෙහි රැස්කරවා ඔවුන්ගේ
 යුධ පෙළ පාලි දැනියට සිරිමති
 අභිලාසවූ බැවින් ආදිපාද තෙමේ
 එපවත් මහරජාණන්ට දන්වන
 ලදුව සියමෙහෙසිය අදහස ලෙ
 සම එයද ඉඟකරවූහ. එදින
 රැස්වූ යොධහටයන්ගේ යුධ ශිලා
 යෙහි නිපුණ තාවය දුටු සිරිමති
 ප්‍රීතියෙන් ඉලා, ගියාක් මෙන් ඔද
 වැඩි ඔහු සියල්ලටම බත් වියදම්
 දෙවා බෙහෙවින් සත්කාර සමම
 න කලාය. ඔතොමෝ නැවතත්
 පොළොන්නරු නුවරින් ගෙන්
 වනලද මහනෙල්මල් පැලදීමට
 අභිලාස ඇත්නී සමාදරයෙන්ම
 යථොක්ත පුෂ්ප පිලික්දනය කො
 ට බෙහෙවින්ම ප්‍රීතියෙන් පුඹුදින
 වූවාය. දසි දස්සන් ආදි අනන්තවූ
 පරිවාර ජනයාගෙන් ගරු සත්
 කාර ලබන සිරිමති මෙපරිද්දෙන්
 දරු ලකුණු ඇත්නී දසකඩමස්
 පිරි පුත්‍ර රතනයක් ලැබූවාය.
 එහෙත් ඇගේ පුළුකම්යක් ඥෙ
 හෝ ඒ ප්‍රශව සමයෙහිම ඇ බිහිරි
 සන්නි නමැති භයානක රොගය
 කින් පෙළි මරුමුවට පත්වූවාය.

සිරිමතීගේ දරු ප්‍රශවය.

ස පි රි දහ එකඩ මස ඇය
 රුහි යෙ දු වා
 නි මි රි ගෙට පැමිණ පිතුරුව
 නෙක වැ දු වා
 මි හි රි සියල සැප ගනකලී
 ලෙස වී දු වා
 බි හි රි සන්නි නම් රොගයක
 වැලී දු වා

සිරිමති ජන්මාගතර ගනමිම.
 ස න ර පරතෙරට පත්
 වෙදුදුරැන් උ පා
 නි ත ර කල නමුත් නෙක
 පිලියම් ඇ පා
 ප න ර බල යුතුව සිටි
 රුදු කම පා පා
 න න ර කල නොහි ඇය
 විය මරුට කැපා

සුමන ආදි පාදයානෝ අති
 ප්‍රසිඬ වෛද්‍යවරයන් ලවා බෙහෙ
 වින් ප්‍රතිකාර කරවන ලද නමුත්
 ඉන්කිසි ප්‍රතිඥාවක් නොලැබ
 සිදුවූ සියමෙහෙසියගේ මරණ
 යෙන් ශොකාතුරවූයේ දයාහරිත
 සු ඤ රි ය සිහිපත් කරන්නාක්
 මෙන් පින් රුවනට “සිව” යයි
 නම්කොට අනුදරයෙන් වඩිතය
 කලිහ.

මෙසේ කිරීමවුන් යොදු දරු
 වඩනා ඒ ඇපාණන්ට කල්යා
 මෙන් බලවත් රොගානතරාය
 යෙක්විය. වෛද්‍යයන්ගේ දක්‍ෂ
 භාවය හෙතුකොට ගෙන ජීවිතය
 ලද නමුත් එයින් ඇපාණෝ අකු
 වූහ. රොගයෙන් බෙලහින නැ
 නැත්තෝ සකල ඉඤ්ඤියන්ගේ වි
 කලනියෙන් යාම් ඊම් ආදිවූ ඉයුතී
 පථයන්හිද රිසියේ යෙදිය නො
 හැකිවූහ. ප්‍රියාභිකාවගේ මරණ
 දුකකය හෙතුකොට ගෙන අභිභව
 නය කරණලද වෛතසික බල
 යන්ගේ උගනනියෙන් මේ බිහි
 සුණු රොගය ආදිපාදයාණන්ට
 වැලදී බැව් එකල සිටි අති දක්‍ෂ
 වෛද්‍යයන් විසින් එකඟලා පිලි
 ගන්නාලද්දේවිය. තමන්ගේ ජර

පත් ස්වභාවය හෙතුකොට ගෙන පුත්‍රයා වැඩිමට බාධාවිය හැකිදේ හෝයි සිතු හෙනෙමේ “සාමී පු රුෂයා කඵරිය කලි බැවින් එකල වැන්දඹුව අනාථව කපුනල් නු වර සිටි සාධකීය නැගණිය ඇගේ ලදරු දියණිය හා එහි ගෙන්වා නැගණිය දරු මීදදෙන රැකබලා ගැණීමෙහි යොදවා සියලු වියදම් දෙවා අනලස්ව වසනුව සුරැකිව තුබුහ.

ඒ ඇපාණන් සතුටනය සෙ මෙහි නබණලද මහත් භාණ්ඩාගාරයෙක්විය. හේ අතිසමථී යාන් ත්‍රිකයන්ලවා නිර්මිතකලි ආශව යූමත් යතුරු බැඳුම් ඇති මහත් යදෙරකින් පිහියන්තේය. කිසි සේත් වෞරයන්ට ගතනොහෙන ලෙස යන්ත්‍ර විද්‍යාවෙන්ම සමුප ලක්ෂිත කොට සියලු වැඩ නිමවා සාමිණි රජන මණිමුක්තාදිවුද මිලවුදල් ආදිවුද සියලු සාරධ නය එහි පුරවා තුබුහ. ඒ භාණ්ඩා ගාරයෙහි යදෙරවුකලි ඇපාණන් නොදන්නාලෙස කිසිවෙකුට කි සිකලෙකත් හැරීම හෝ පියවීම කලි නොහැක්කේමය. ඒ අරුම පුදුම යන්ත්‍ර බඩකය යදමකින් ඇපාණන්ගේ සයනසාහාය හා සම්බන්ධය. විදුලි ධාරාවන් නිප තනය කරණලද ඒ යදම් කෙලි වර මිණි (ගෙඩ)සක් ආලමනණය කරණලද්දේවිය. දෙර හරින පි යනකල්හි “වාන්” යන අනුකර ණයෙන් හඩදෙන්නාවු සාධකීය කණිණාසන්නයෙහි අවලමහින ඒ මිණියවු කලි සුවච්ඡිකරු දස යෙකු පරිද්දෙන් දුනමෙහෙවරින්

ඇපාණන් සතුටුකරන්නේවිය. ඉදින් කෙස්ස (යැහුර) ගෙන ය මෙක් මේ දෙර විවෘත කිරීමට තැත්කලි නමුදු එහි යන්ත්‍රමය යදම ක්ෂණයෙහි නදදෙවමින් ඇ පාණන්ට දන්වයි. ලිපිකරු අය කැමි ආදි කිසිවෙකුට හෝ දැසි දස් ආදිවු ගාහයෙහි අන්‍ය පරිවාර ජනයෙකුටවත් ඇපාණන් නො දුන දෙරහැරීම පියවීම කලිනො හැක්කේමය.

විශමය ජනන භාණ්ඩාගාරය.

1

සලකා පිතු	රු ව න්
ගබඩාව විසිතු	රු ව න්
මිලවුතු මිණි	රු ව න්
පමණ නැති විලසටම පි	රු ව න්

2

සොරුදන විසු	රු ව න්
නට නොම තබා සු	රු ව න්
කැඳවා යතු	රු ව න්
කෙළේ ගැබ්ගෙය බෙලෙහි	

3

සරු ව න්	
විසින් නැණ දෑ	රු ව න්
හැරිමුත් මෙදෙර මු	රු ව න්
කලිවිලස සු	රු ව න්
වැසේසිය බලයෙන් යතු	රු ව න්

4

ගෙදරසිටි උන්ව	න්
මෙදෙර නියමින් හැරිය	න්
යතුරුදම හඩ දෙ	න්
එයින් දුනගනි සුමනසිරි ම	න්

සුමන ආදිපාදයාණෝ සාධකීය අඩුනෙත්‍ර සුග්‍රමය නැවත ලැබු වාක්මෙන් සිතා පින්රුවනද නැ ගණියන් දියනිය (යෙහලණිය)ද මෙසේ අතෘදරයෙන් සතනින් වැඩුහ.

3 වෙනි පරිච්ඡේදය.

විමලා සහ පියතියස.

සුමන ආපාණන් සෙවනෙහි මෙසේ වැඩෙන සබ්බකිය පුත්‍ර සිව කුමර සොල සැවිරිදි විස පැමිණි කල ආපාණන් සෙහෙලනීයවූ විමලාද තුදස්වස්පිරි දෙදෙනාම අනභසිරි පරදවන මනා රුවින් දුටුදුටුවන් මනනුවන් ගත්හ. එ කල විමලා කුමරිය මව් (ආදිපාද යාණන්ගේ නැගණිය) සපියෙකු විසින් දඹකරණලද්දී විෂවෙන සෙන් පිබිනව ජන්මානතරගනවූ වාය. ආ එකල සිටි අභිසම්මි විෂ වෛද්‍යයන්ගෙන් අනන්ත ප්‍රතිකාර ලැබූ බැව්ද මෙය සාමයික කාල මරණයක් බැව්ද පුස්කොලපොත් හි කවි අටකින් එකහෙලා චණිනා කරණ ලද්දේය.

දල්වනලද ප්‍රදීපයෙක ප්‍රකේෂ පකරණලද නොලය යම් කලෙක් හි උගනකියට පැමිණේද එකල්හි තෙල් උකාබි පිය නොහිසිටි කඩ වැටිය වන්තිඡාලයෙන් විනිඊ මුක්තවත්තේමය. ඒ වන්තිඡාලය මිලියෙමින් අනුකුමයෙන් අතුරුදන්වන සුලුටුවන් මාරුන සෙන් පහරනු ලදහොත් වහාම ඝ්‍රයවත්තේය. එසේම පුන්‍ය නෙලයාගේ උගනකියෙන් සිටි ප්‍රදීපයමාන සිටු දු නොමෝ සම් විෂ නමැති මාරුනසෙන් අවිරන ලද්දී ජන්මානතරගනවූවද ඒ පුන්‍යයාගේ අභාවයම පා මොක් වන බැවින් සාමයික කාලක්‍රියාව ධම යටත්වූවාය.

ආපාණන් සෙහෙලනීය පිතුට කැපයරුල්ලෙය කාරබකින යට පමුණුවා ඔවුන්ගේ අභිවේනිය සලසමැයි සිතා ඒ පිළිබදව දෙදෙනාම ගිවිස්වාගෙණ දහැ මින් කල්යවත්නාහු මැනභාග සෙහි අයවැය සම්බකි සියලු ලෙ බන නැබිමෙහි පියනියසනම් කුමාරයෙක් සෙදුහ.

සිව පියාණන් අදහස මෙහෙහිකර එය කඩකලිහොත් මහත් නපුරකැයි සිතා විමලාට ගිවිසුම් බස් දුන් නුමුත් විමලා කෙරෙහි නොපහන. හෙතෙමේ යුධ ශිලප සෙහි ඇලුම්වූයේ රහසිගනව සේන මහරජාණන් සෙනාධිපතිහු ආශ්‍රයකරන්නේ නොබෝ දින කින් කඩුසරඹ ආදිවූ සකල කලා නියියෙහි තත්පරවූයේ ලාඛිකික යුධ පෙලපාලියෙහි අභිදක්ෂවූහ. කල්යත් යත් සිව නෙමේ නිර්භිත පුරුෂබල පරාක්‍රමයෙන් යුක්තවූයේ නැන් නැන ආවිද කෙළිදෙ ලෙන් සිටියහ. හෙතෙමේ නමහට තරම් නොවන ගමන් යාමෙන්ද බොහෝසේඅයුතු විසදම්කිරීමෙන් ද තුරුණුවියෙහිසිටි නැනැත්තෝ ක්‍රියා පරිහාසයෙන්ම කල්යවත් නාහු පියහු අවවාදයෙහිද නොලන්නවූහ.

විෂමාවාර සම්පන්නාසකුගේ ලිලා සංදශීන සමුපලැක්කිවැ සිටි උහු කෙරෙහි විමලාද නොපහන. ඒ එසේමැයි: කලපුච මුහුදු වතුර ලබන්නී නොසිදී පවත්නීය. යම් සේ කලපුනොමෝ ද්‍රියාදරහු න මැති මහාසාගරවෙහින් සෙනනහා දකය නොලබාද එකල උදක

යෙන් විනිර්මුක්තවුවා විශලියන් නිය. එපරිද්දෙන්ම විමලා සිව ගෙන් සෙනහොදකය නොලද්දී දයාසිලිලෙන් තුනිවුවා මෙසේ සිව කෙරෙහි නොලග්නවුවායි හඟිමු.

සුමන ආදිපාදයාණන් ලිපි කරුවු පියනියා වනාහි ඝෘත්‍රිය වංශික කුමරෙක්මවිය. මවිපිය දෙදෙන දිලිඳුව සිටියදී උපන් හෙනෙමේ එකල සුමන ආදිපාද යාණන්වෙත ලිපිකරුව සිටි නු මුත් මනාගුණවත් ශුන්‍යමිප්‍ර සුක්ක පුන්‍යවන්තයෙක. එබැවින් විමලා උහුකෙරෙහි ඇලුම්වුවාය. ලිපිකරුද කරුණුනොබලා අසා නයෙහි මෙන් ඇ කෙරෙහි සිතු පහදවා සිටි නුමුත් පසුව තකය දැන “අන්‍යයන් හා කාරබන්ධන යට ගිවිස සිටි ඇකෙරෙහි ඇති කලි ඇල්ම අතියම් බැව් සිතා” ඒ බව ඇටද අවබෝධකරවා දෙ දෙන සමසිතින් දුකින් මෙන් ආ දර ඉවසා කල්කලිහ.

සිව නොයෙක් සෙල්ලම්හි යෙදී බොහෝ විශදම් කිරීමෙන් ධනස විනාශකරනබැව් දැනගත් පිය ආදිපාද නෙමේ දුක්වී “පුත්‍ර යාටබෙහෙවින් අවවාදකලිහ. නැ වතත් නොප ක්‍රියාපරිභාසයෙන් කල්කලිහොත් මාසතු ධනය නො පට අභිමිචනලෙස යොදමිය”යි කියාද නර්ජනය කලිහ.

එහෙන් සිව නෙමේ නොබෝ දිනකින්ම පියහු අවවාදය නො තකා අනුරාධපුර වෙතගොස් මිත්‍ර සමූහයා රැස්කොට ගෙන කෙළි

දෙලෙන් මහත් මුදලක් නැතික ලහ. උහු එසේ සෙල්ලමින් කල් යවා පසුදින ගෙදරට පැමිණ ආ භාර අනුභවයෙහි යෙදී සිටියදී යම්කිසිවෙක් එහි අවුත් හසුනක් පැවේය. ඒ දුටු ලිපිකරු නෙමේ දුන්‍යා අතින් හසුන්පත ගෙන සිව කුමරුට දුක්විය. හෙනෙමේ වැය පත බලා චිත්තාශවාදයක් නැත්තාක් මෙන් වහා පිලිට වැද සුසුම්ලමින් සිටියහ.

සිව දුක්විම. *

1

“ඔහු දුන්‍යා අ න
තුබු පත සිවහට දෙ න
සිව ඒ දුක සි න
සොවින් මැලවී ගියේ සියව න

2

අභර කිය සැලකි ලි
නැතිව ඔහු පිලිවැද ද ලි
අතින කරමින් ර ලි
දුකින් සිටි බැව් හැඟී ගියක ලි”

මෙසේ ආභාර කාන්‍යයෙහි සැලකීමක් නැතිව රැවුල අතින් කරකවමින් කලානාවෙන් සිටි සිව වෙත ලිපිකරු පැමිණ අදහස ප රිඝ්‍යාකරන්නේ මිත්‍රයාණන්, “මේ ප්‍රසාච මට ඉතා දුක්ක දයකවිය. බලවත් උවමනාවක් බැවින් දෙ මවිපියහු වෙත යැවීමට මසුරන් අටලොසක් දුනමැනව”යි කියා දුක්ක සවරුපයක් පැලා සිටියේය. සිව නෙමේ “මට සිදුවූ විපත කි මෙකැයි නොදැන මේ කියන බස් යකඩ දැගිය ගෙයි පුළුන් ඉල්වන් නාක් හා සමවන්නේය, මිත්‍රයා මේ ප්‍රසාචවේදී මාගෙන් මුදල් ඉල්ලීම

* උමිතසානායන්ගි යථාචකාශයෙන් බහාලන මේ කවි පරණ පුස්කොල පොතීන්ම උපුටාගත් බැව් සැලකිය යුතුයි.

නොවටි, පියහු අවවාදය නො ගෙන බොහෝ වියදමෙන් සෙල් ලම් කෙලෙම්, ඒ නිදුලියෝ මා ගෙන්ම කකා මවෙන දුන් එව් වෑ යපන මෙන්න, මෙයින් මසුරන් සුසනලීසක් ඉල්වනබැව් පෙනේ, මම ඊට කටයුතු උපාය නොදන ලනැවිල්ලෙන් සිටිමි”යි මහන් දුකින් කීය.*

සිව පියනිසාට පිලිතුරුදීම.

1

“මිතුර මේ කීමකැ යි
නොදන කී බස් අයුතු යි
යකඩ දැගිය ගෙ යි
පුළුන් ඉල්වනු ඔබට සෑහෙ යි

2

පියහු අණ නොන කා
කෙලෙම් සෙල්ලම් අනෙ කා
මාගෙන් උන් ක කා
එවු වැයපන මෙදුන් හනි කා”

යලින් මෙය රහස් වශයෙන් සිත තබවයි කියා මිත්‍රයාට අවවාද කරණ කලම සිවගේ දෙනෙතින් කඳුලුධාරා නික්මෙන්ට වන. ඒ දුකක දයක සාරූපය දුටු ලිපි කරුනෙමේ උහු කෙරෙහි අනුකම් පාකොට මිත්‍රයාණනි, “භාණ්ඩාගාරයෙහි උවමනාතරම් මුදල් ඇත. පියහු වෙත පැමිණ එතුමා පාවැද ඔබ්බෙහි කිසියෙක් සෙල්ලම් නො කරන්නෙමැයි ගිවිස්වා ඇපාණන් කමවා ගනහොත් මුදල් ලැබීමට බැරිනොවේය”යි කීය. එබස් ඇසූ සිව නෙමේ “මපියාණන්ගෙන් එසේ මිල ලැබීම හෝ එතුමන් වෙත පැමිණීම හෝ මේ ප්‍රසවා වේදී මට කළ නොහැක. ගෙදර

සියල්ල උන් නිදිගත්කල ගබඩාව තුලට වැද මුදල් ගෙනවත් මෙ යින් නිදහස් වෙමැ”යි හෙනමේ සොරසින් ගත්හ. මෙපරිද්දෙන් සිවනෙමේ පියහු නිදිගත්කල සෙ මින් සෙමින් ගබඩාවවෙත පැමිණ යතුරු නල උපායෙන් ඉවත බහා කෙස්ස ගෙන දේර හැර නැවත යතුරු නල සවිකර තබා ඇතු ලට වන්හ. පිටතට සමබකකල යනතු දුමය නොමැතිකල මේ වා රය විවෘතකොට අතගත් කෙණේ හිම නැවත පිහියන්නේය. එබැ වින් යනතු දුමය නැවත අගුල හා සමබක කොට සිව කුමරු ගෙට වන් බව සැලකිය යුතුයි.

එකල වෞර අදහස් දැනීමෙහි දක්ෂ වූ පියනිසානෙමේ සිව පසු පස්සෙන් ඒ දූනගන්නා පිණිස ගියේය.

පියනිසා විසින් සොරු පරික්ෂා කිරීම.

“එකල පියනි ස් ස ය
සොරු මන සෙවුම් ද ස් ස ය
සිව පසු ප ස් ස ය
ගියේ ඒ දූන ගන්නා රි ස් ස ය”

පියනිසා එහි පැමිණ “දේර හැර ගබඩාව තුලට වැද සිටි සිව දූක කලබල කරැණු කීමකැ”යි ප්‍රශ්න කරමින් ඔහුද ගේතුලට වන්නේය.

මෙසේ දෙදෙන ගෙයි සිටි යදී සිවගේ කලබලය හෙතුකොට ගෙන අතපය වැදීමෙන් නෙමේම දේර පියවි ක්ෂණයෙන් අගුල්වැටි ඇපාණන් වෙත යනතු දුමයෙන් ශබ්දය ගියේය.

* කවී දෙකෙන්ද මේ අදහසම පැනේ. අන්‍ය සියලු නැන්හිද මෙසේමැයි.

පිටත සිට කෙස්සෙන් දොර අගුල් හැරීමත් ඇතුළුව වන්ත උන් මින් පිටවනු නොහැකි බව ප්‍රත්‍යක්‍ෂ කරන්නාක්මෙන් ආශෝච්ඡාද්‍යවතවරය අගුල්වැටී පිහි ගියේය.

අරුම සුදුම දොර පියවීම.

“පිටත සිට යතු රෙ න් හැරීමත් යමෙක් මෙදො රෙ න් පිටවනු බැරි හො රෙ න් සුදුමයටමෙන් වැසුනි එවැරෙන්”

සුමන ඇපාණෝද “සොරු බඩු ගණිනා”යි යන ශබ්දාවෙන් යෙහෙලණිය හා සමග නීතින් බැස බිම් මහලෙහිවූ ගැබි දොර වෙත ගියහ.

පියනිසුනෙමේ “සවකිය මිත්‍ර සිව කුමර එකලට විමලා හා සරණවීමට ගිවිසගෙන සිටි බැවින් මෙයින් ඊට බාධා පැමිණෙනා”යි සිතා මිත්‍රයාණනි, “ඇපාණෝයෙ හෙලණිය සමග නීතින් බසිනා අභිගැස්ම ඇසෙයි, ඔබ පියහු දුන් කිසිසේත් කමා නොවෙති, විමලාද ඔබකෙරේ නොපහද්දී, ‘මත්තෙහි මෙවැන්නක් නොකරමි’යි කියා සහතික කළහොත් අදට ඔබ නිදහස් කරන්නොමැ”යි කී. එය නොඅදහා ඇග ගැහි ගැහි සිටි සිට අභිමුඛයට පත් පියනිසුහ ලෙහි අන පැහැර දලි සොවින් ප්‍රනිඥ දෙන ලෙස නැවතත් අයැදි සද උහුද එබස් පිළිගෙන “මත්තෙහි කිසියම් දුසිරිතක් නොනෙරෙමි”යි සහතික කරදිවිලහ. එකෙණෙහිම ඇපාණෝ යෙහෙලණිය අනගෙන හිනින් බැස එහි පැමිණ

බියෙන් බියට දොර හැර බැලූහ. මේ ප්‍රසාදවෙහිදී යතුරු නළුන් කල යමකිසි අයොමය ආයුධයක් විමලා අනෙහි ඇතිවිය. මහත් අසී පනක් සුරත ධර සිටි ඇපාණෝ සොරු සිටින්ද කවිද කිමිද”යි විමලාගෙන් ප්‍රශ්න කළහ. එකෙණෙහිම විමලා පහන් එලියෙන් ඔවුන් දක හැඳින ඔවුන් කෙරෙහි දයා ඉපදවූවා ස්වානොචිත ප්‍රඥ වෙහි යෙදුනි කිසිත් පිළිතුරු නොදී ශබ්ද නගා හඬන්ට වන. ඇපාණෝ “සුකුමාර දෙහ සම්පන්න යෙහවතියක් බැවින් සොරුගෙන් බියට හඬන්නිය”යි සිතා සොරු ගෙයි සිටියදීම දොර අගුලු ලාවස්වා වහා සුතණුවන් සහ ලිපි කරු එවනලෙස එහි ගියහ. ප්‍රසාද වොචිත උපාය දන්නා විමලාද යතුර අතටගෙන “මයිලණුවන් දුච්ච බැවින් එහි යාම උවමනා නොවේ, මම ඔවුන්ට යතුරදී ප්‍රවාහනය දන්වමි, ඔබ යහන වෙත ගිය මැනව”යි ඇපාණන් අන ගෙන එහි ගොස් සයනය කිරීමට සලස්වා ඉන්පසු ඔවුන්ගේ සයනාගාර වෙත යන ආකාර දක්වා නැවතත් හිනින් බැස භාණ්ඩාරයටගොස් දොරහැර ඔවුන් දක නොසතුටුට “යස සොරහු දෙදෙනෙක් අද දුනගනිමි, කරුණු වහා නොකිවහොත් ගැහැටවේය”යි සැලකලා.

විමලාගේ නර්ජනය.

“යස සොරහු දෙදෙනෙ ක් අද දුන ගනිමි මෙලෙස ක් කරුණු මට විනය ක් නොකිවවන් නොමැයි කී වෙහෙස”

එබස් ඇසු පියනිය ස කරුණ වන කාමරියනී, “අපහට දැඩිවූ වධබකින නොදේවා, අප නොපෙළාවා. යම්කිසි කරුණක් සඳහා මම මුදල් සවලාසක් ලැබීමට මෙහි පැමිණියෙමි, මා ගබඩාවට පත්වූ බැව් දැන ඒ පරික්ෂාවට සිටිමෙහි අඩුය. දෙදෙනා නෙයිසිටියදී අගුල්හි දොර පිනිනියේය. එබැවින් මම වරදකරුවෙමි, කමාවුවහොත් යෙහෙකි, හෙට උදයම මම මින් පිටව යන්නෙමි, ඒතාක් මා නොකෙලිහා මට අනුග්‍රහ කලි මැනව”යි කියේය.

පියනියගේ දැක්මුසු ආශාව නා

1

“මා ගෙයි තුළ වැදී	න
බව දැන සිටි අඩුදි	න
මෙහි වත් කල දෙදෙ	න
වැසී ගියමුත් මෙදොර නිතැහි	න

2

වරදකරු වෙමි ම	ම
සමාවුවහොත් එකදි	ම
පසුවද උදය	ම
නොදෙනු යනහෙක් රුදුරු	
සොර නම”	

විමලා එබස් අසා අභියසින්ම කෝපව උහු දෙසවත් නොබලා “උඹට යස වැඩ කරවමි, නිසි දඬුවම් දෙවන්නෙමි, මෙයට ප්‍රථමත් උඹ මුදල් සොරාගත් බැව් නොදනිමිදැයි බැණවැදී උඹ එසේ වහාම පලා නොගියහොත් රජුවෙතට පමුණවා නිග්‍රහ වධ බකින කරවන්නෙමැ”යිද කීවා.

සිව නෙමේ විමලාගේ රච බස් අසන්නාහු, නමානියා මිතුරු

තුමාට කරන්නාවූ නිග්‍රහයෙන් දෙනෙත්ති කළල පිරි ගියෙමුත් ආත්ම රක්ෂාව පරමාණු කොට ඒ ඉවසා සිටගත. ඉන්පසු විමලාද නින්දට ගියා. ඒ දෙදෙනා ඇපාණන් වෙත පැමිණ “විමලා කී කෙණෙහිම අපි ගබඩාව වෙත ගොස් දොර හැර පරික්ෂා කෙලෙමු. එහි කිසිවෙක් නොසිටියහ. ඇතුළට වැද හාණධාදිය පරික්ෂා කෙලෙමු, කිසිවකුත් නොඅඩුව සමුණුණ ලෙසම තුබුහ”යි කීවේය.

මේ ප්‍රවානතිය ඇසු ඇපාණෝ “සොරු පැනගියහ”යි සලකා නැවතත් නිදගත්හ.

පියනිය “විමලා සමග කී ලෙසම” පසු දින උදය සියලු කාන්ත සමපාදනය කොට තබා ඇපාණන් වෙත පැමිණ සාමිනී, “අප දෙමව්පියහු මා කැඳවති, කුමක් බවත් නොදනිමි, එබැවින් පොළොන්නරු පුර දෙතුරුත් වෙත යාමට සමු දුනමැනව”යි කියා ඔබගෙන් සමුගෙණ අනත යෙහි “මා ගියපසු කුලයෙහි කාන්ත බාහුලයාවයෙන් නැවත මෙහි ඊ මටද අවකාශ නොලැබේය”යි දන්වා දලි සොවින් යන්ට වන්නේය.

සිව නෙමේ “කෙළි සෙල්ලම් නොකරමි”යි කියා පිය මිත්‍රයා සමග කලි ගිවිසුම ලෙසම කල් යවන්නාහු උහු අනවරතයෙන්ම සිහිපත් කලාහුය. පියහු වෙතද බැහි සිත් උපදවා සුවව කීකරුව කෙළිසෙල්ලම් අත්හැර යෙහෙන් කල්කරණ හෙතෙමේ විමලා කෙ

රෙහි අලුත්වනුයෙක්ද නොපහත් නාහු පොලොන්නරු පුරට ගොස් සේන මහරජාණන් සෙන්පතිහු ආශ්‍රය කරමින් ලකිපුරුගෙන් දී වෙල් ලැබූහ. යුධ ශිල්පයෙහි අති දක්ෂවූද එයටම අතිලාසවූද හෙ නෙමේ මෙසේ එයින්ම රැකෙත් නාහු මෑතභාගයෙහි ඒ මහිපාලයා ණන්ගෙන් සෙනෙවිකම් ලබා එ හිම වසන් නාහු යුද තුනකින් ජය ග්‍රහණය කොට ඒ සේන මහරජා ණන්ගෙන් ගරු බුහුමන් ලැබූහ.

මේ අතර සුමන ආදිපාදයා ණෝ පියතිස්ස නොමැත්තෙන් අතිකෙක් ලිපිකරුකොට ගෙන සෙහෙලණියන් හා සමග බෙර මිණිපා මහා ප්‍රාසාදයෙහිම වසන් නාහු වරින්ටර පුතණුවන්ගෙන්ද උපසථාන ලබන්නාහ.

සිවගේ ලාඛනික ජයග්‍රහණ.

“යුද තුනකින් දී නා
ලබා බුහුමන් නර නා
පොලොන්නරු වස නා
සිව සෙන්පති බැබලි නෙදී නා”

මෙසේ කල්යාන අතර දිනක් යම්කිසි කරුණක් සඳහා සිව සෙන්පතිහු පියතිස්සගේ ගෙදරට පැමිණිකල පියතිස්ස මිත්‍ර සන්ධ්‍යා පෙරදැරිකොට උහුට ආදර බුහු මන් කලහ. දෙදෙන පිළියඳුර බස් තෙපලීමෙන් පසු සිවනෙමේ මිත්‍රයාගෙන් ලත් අනන්‍යවූ අව වාද උපහාර සිහිකොට “මේ මාගේ මිත්‍රයා විමලා වෙනෙහි ආලයෙන් සිටි බව දනිමි, දැන් ඒ කාන්තාව මොහුට ප්‍රිය භාග්‍යව කරවීම හැ කිවෙයි, ඔපියාණන්ට එසේ දන්

වම්” යි සනිටුහන් කොට වහා පියා ණන්වෙත හසුන් පතක් යැවී.

ඒ හසුන මෙසේයි:-

මාලෙහිවැඩූ දයාබර පියාණනි,
ඔබවහන්සේගේ අදහසලෙස විමලා කෙරෙහි මාසිතු නොඇ ලේ. මට අභිප්‍රාය බිරින්දක් මම දෙවනු ලබමි මහවාසලින් මට ලැ බෙන ආදයමද ඉතා බොහෝය. ඔබසතු ධනය විමලාට හිමිකර ඇ පියතිස්සට සරණපාවා දුනමැ නව, විමලාද ජව සතුටු වෙතැයි මම බලාපොරොත්තු වන්නෙමි, ඔබවහන්සේ මාගැණ නොසිතුව මැනවී;

මේවගට,

ඔබවහන්සේගේ අභිප්‍රාන
සුවච්ඡිකරු පුත්‍ර
සිව.

සුමන ඇපාණෝ පුත්‍රයාගේ හසුන ලැබ කියවා බලා උහු සිටී යදී ධනය අන්සතු කිරීමට අස තුටු වුවත් විමලාගෙන් ලැබිය හැකි විපුල සබ්‍රහයන්ද සලකා ධනය ඔවුන්ට හිමිනොකොට එ යින් ඔවුන්ගේ ජීවිත වාග්‍යය ඉටු කරගැණීමට පමණක් බලයදෙවා ඇ සරණපාවා දෙවන්නෙමැයි සිතා හසුන විමලාට පෙන්වා ඇ ගේද සතුට දුනගත්හ. විමලාමේ ගැණ ඉතා ප්‍රසන්නවූ නමුත් එද වස් හාණඛාරයට වැද සිටියදී ඇ පියතිස්සට කරණලද අවමාන්‍ය අපවාද සිහිකොට දැරියනොහෙන තරම් විතක්‍රමවෙගයට පත්ව ම හත් හයින් කල්ගත කලාය.

සිව සෙන්පතිහු නැවත මිත්‍රයාට හසුනක් යවා උනු හෙන්වා “පියහුවෙන යවනලද හසුන පිළිබඳ කරුණු දන්වා එයට පිළිතුරු ලත් කෙනෙහිම අප දෙදෙන බෙරමිණිපා ගොස් මිතුරු තුමන් කෙරෙහි විමලා පවත්වන කෝපය දුරු නනාචබොධයෙන් ඇසවුකරවා එන්නෙමි”යි පියනෙපුල් කීහ. හෙනෙමේ එසේ පියහුවෙන් පිළිතුරු ලැබ පියනිසස සමඟ එහි ගොස් සිටුවූ පවත්නොවලභා විමලාවෙනෙහි දක්වා ඇපියනිසස කෙරෙහි පහන්වූ කල නැවතත් පොළොන්නරුවට ප්‍රවිභවූහ.

සුමන ආපාණෝ පුනණුවන් බස් ලෙස පියනිසස කුමරහට විමලානම් සෙහෙලණිය සරණපාවාදි තමන්සතු ධනයෙන් රැකීමට බල දුන්හ.

මෙපරිද්දෙන් නියමයට එකඟව ඔවුන් වැඩු ආලය අභිමතාභිසාධකව උනුන් සඳලපසේ එකඟින් වැස ඒ ජයමපතිකාවෝ ශ්‍රියමපතන්සෙන් දියුණුවූහ.

4 වෙනි පරිච්ඡේදය.

මෙන්තා කුමරිය.

සිව සෙනාධිපතිහු මෙපරිද්දෙන් පිය සන්නක සියලු ධනය සනිතව බාලයෙහි පෙම්බෑද සිටි විමලා නමැති සුඤ්චිය ක්‍රිය මිත්‍රයාහට කැප සරුප් ලෙස සරණ පාවාදෙවා සේන මහරජහු ආශ්‍රය

කරමින් පොළොන්නරු පුරම විසූහ.

එසමයෙහි පොළොන්නරු පුර නිස්කෙලක් වසනුඇති නන්ද නමැති සිටු පුත්‍රයෙකුගේ කුලයෙක්විය. ඒ නඤ මහ සිටුවු සුරෙඤ්ඤාභා සමාන වසනු ඇත්තේ සුචෝකත සුමන ආදිපාදයාණන්ගේ ජේතවන සහෝදරීවූ සුගලා නම් ඤාත්‍රිය කන්‍යාව සරණපාවා ගෙන සමහන් සැපවිදින්නාහු මෙනතා නමැති දුරුවනක් ලබා දුළු හඟනියෙන් වැඩුහ. ඒ කුමරිය තෙලෙස් වස් පිරිසඳ දෙමහල්ලෝ පෙරකම් ලෙස ජනානතර ගතවූහ. එකල මෙන්තා කුමරියගේ සුලු පියහු අයකැමිව ඒ මහන් වසනුව සහ කුමරියද රජ අණ පරිදි රක්ෂා කෙරෙයි.

අයකැමිහු මෙන්තා කුමරිය රක්ෂාකිරීම.

“එකල රජ පණ න ය අයකැමි බලා විප න ය නොවන ලෙස වෙන න ය නොසිතමින් රැකි දනද එකතය”

ඒ රූපශ්‍රියෙන් බබලන සුවිනිත උභතමාවෝ නානා ශිලපශාසන දූත මෙන්තා නමින් ප්‍රකට වූවාය. සුවරිතයෙන් අගනැත් පත්ව සිටි බැවින් පංචකලකණයෙන් සමලඛිකාතවූ ඒ කාන්තාව උච්ඡි නම් දිව්‍ය ගතිකාව භා සමාන නකිරීම යුතු නොවන්නේය. ඇගේ රූපශ්‍රිය ප්‍රමාණකර දූතගනු කැමැත්තන්ට සමුණානන්ගේ ජේම බකුනාය ප්‍රමාණ වන බැවින් ඇගේ රූපාලඛිකාරය විසාර

නොකරමි, එයින් කිසිවෙක් අස
තුටු නොවෙත්වා

**මෙන්තා කුමරියගේ
යෝගන අවස්ථාව.**

1

“රුසිරෙන් දිසි ඉ නා
මෙකුලහණ සුවිනී නා
සිප් සත් දූන මෙ නා
නමින් පලිවී දෙසෙති අන නා

2

කලණ පස පු න් නා
එකක උරුවිසි වැ න් නා
කිව නොනිසි ව න් නා
සුසිරි අගතැන් පැමිණ උ න් නා

3

ඇගෙ රුසිරැ පම ණා
කරණු තුටුහට සම ණා
බැඳුනු රග පම ණා
එයින් නොකියමි නොවනුනොම”

යටකිසේ පොළොන්නරු පුර
වාසයකරන්නාවූ සීව සෙන්පතිහු
මනාරු සුන් මෙන්තා කුමරිය දැක
බෙහෙවින් සතුටු වූහ. ඕනො
මෝද උහු කෙරෙහිම ආදර සිතී
හෙනෙමේ මෙන්තාගේ නිවාසයේ
හිම ලැගුම්ගත. ඒ දෙපලගේ අ
වශ්‍ය බඳුනකියම එයට අසහාය
හෙතු වූයේය. කල්යාණෙන් දෙ
දෙන උනුන් තනිය වී ශෙෂ
යෙන්ම දැනැදින ආලය වඩා විවා
හිවිය විනාසනෙත්‍රාසයෙන්ම කල්
ගතකලිග. එකල මෙන්තා අසුන්
විසිදවීම (අශව ශිලපය) මනාව
දූන එහි පරිචිත වූවාය. ඕනො
මෝ අසුන්පිට යාමෙහිද දක්‍ෂ වූවා
අනෙකවිධ සතු ශික්‍ෂණයෙහිද
නිපුණ වූවාය. කැකුළු අසුන් යො

දනලද රථාරූඪව අත වරත
යෙන්ම විවිධ වාරණයෙහි අති
ලාස ඇත්ති එබඳු වූම බියකරු ග
මන් යන්තී දුටු දුටුවන් මවිතක
ලාය.

5 වෙනි පරිච්ඡේදය.

පඤ්ච සුඛය.

සීව සෙන්පති නෙමේ මෙන්
තා කුමරිය හා ප්‍රිය විශ්වාසයෙන්
මෙසේ මදකලක් පසුවෙන අතර
ඒ මිත්‍ර සන්ධියාගේ පරමාභී ප්‍ර
යෝජනය නොලැබම ලබෙකැබ
ර ම හි පාලයාණන් අණින් මහ
සෙන් ගෙණ යුද පිණිස පඤ්ච
ගියහ.

පරාසි භවනායෙහි කානහසාන වූ
තෙජෝබල පරාක්‍රමයෙන් දසහු
දෙස පනලි සත්කීර්තීධර ඒ සේ
නාඨිපතිහු නැව සැටෙක නැගී
මහසෙන් සහිතව ගැඹුරු මහස
යුරු මැද ගමන් ගන්නාහු දස දි
නක් යාත්‍රාකොට පඤ්චවකර පැ
මිණ ගොඩබට නැත් පටන් ඉදිරි
යට වත් වත් සතුරන් සාධමින්
අනුක්‍රමයෙන් ගොස් “සතුරු රජ
ගණුම්හ” යි මදුරුපුරවටලාගත්හ.
එහිදී මහත් ශ්‍රීඩයක්කොට සිය
දහස් ගණන් පඤ්ච වැසියන්
මර අනල පවිරු මැඩ හැස්වා ඇ
තුළු පුරව වැද සතුරු පඤ්ච මැ
රූහ. ශෙෂ වූ සතුරු පිරිස් හිස්
ලූ ලූ අන දුටුන්ටවන. සෙන්පතිහු
මෙසේ ජයග්‍රහණයකෙළේ පඤ්ච
මුලුල්ල තෙදකින් පතුරුවා ලක්
දිවී තෙලෙහි තරලෙහිසාණන්

වෙනින් පිළියරණ සොයා සිටි පසි
කුමරහු ගෙන්වා බවලච්ඡත්‍රනංවා
මහොත්තවයෙන් උහු සිංහාසන
ප්‍රාප්ත කොට උහුගෙන් ලත් අ
නන්‍යවූ සත්කාර සමමාන විද
සිය සෙනගට මනා සමුහසන්ද
කරවූහ.

මෙපරිද්දෙන් එහි කිහිප දි
නක් වාසය කරන්නාවූ ඒ මහා
සෙනෙවි තෙමේ පලමු සේන නි
රිදු දවස ලක්දිවින් පසින් විසින්
පැහැරගෙන ගොස් තුබූ සමාණීන්
පිළිම මණ්ඩපකාරාදී අනාසී වසතු
තාක් මුලුල්ල ඒ ඒ නැති න්
ගෙන්වා රාශිභූත කොට සමකීය
නරග්‍රෙහියාණන්ට අභිනව අභි
ෂෙක ප්‍රාප්ත පසි රජහු දුන් පසු
රූ පාක්කුබිම්ද ගෙන නැවි නැගී
මහ මුහුදු තරණයෙන් ජන්ම භූ
මිය කරා ආ ගමනයකොට මාන්
තෝට්ටමින් බැස රාජධානිය
වෙත ප්‍රවිභවූහ.

පරශ්‍යා මඩිතයෙහි නියැලි
ගාමනීර ප්‍රතාපලකිකාන ත්‍රිසිංහ
ලාඨිපති ජගගියවර විපවක්‍රවතීතී
වූ ඒ දෙවන සෙන් මහරජහුද
“සෙන්පතිහු සුද දිනා මහසෙන්
ගෙන ගරු බුහුමනින් එක්ය”යි
පරමපර්ශ්‍යයෙන් අසා දන්තාහු
පෙර ගමන්කොට උහු අත්‍යාදර
යෙන් පිළිගත්හ.

අභිමනාඪී සාධක කීතීන් තෙ
ජ්‍යොප ගොතිත විනතා මාණිකා
සක් බඳු වූ ඒ මහා සේනාධිපති
හුද ගෙනෙනලද සියලු වසතුන්
වෙත වෙනම එරජු වෙත පිළි
ගැන්වූහ. එයට අති ප්‍රසන්නවූ

කාන්‍යපකාර සච්චරිතාභිවසිතිය
සාධුගුණ කරුණා විශෙෂ ඇති ඒ
මහිපාල තෙමේ උහු ලක් උපරජ
යෙන් පුදු බොහෝ තාන්ත මාන්
න දැසිදසුන් දෙවා සමුහ කලිහ.
මෙසේ ශ්‍රීලකිකාවිපයෙහි යුවරාජ
පදවි ලත් ඒ හිම වික්‍රම පුරුෂ බල
පරාක්‍රමයෙන් දෙශ දෙශානනර
යෙහිදු පහල සත්කීතීතිධර ප්‍රබල
ශත්‍රු කුප්‍රනිකර නිරාකරණ
යෙහි කෙසරිඤ්ඤායමානවූ මහා සෙ
නාධිපති තෙමේ ධානානනර ප්‍රිති
යෙන්ද රජුගේ අභිප්‍රාය ලෙසද
කිහිප දිනක් මහවාසල වෙනම
ලැගුම් ගත්හ.

එකල මෙන්තා කුමරිය සෙන්
පතිහු කෙරෙහි සෙනහ සිදු පෙර
ලී ගියහයි රට මුලුල එක කොලා
හලවිය. ඒ එසේමැයි:- මේවූකලි
යතීහුනම් වපලයෝය යන ධර්ම
පදයාගේ ප්‍රත්‍යක්ෂභාවය දක්වන්
නාක්සේ විය. කපටයෝද එකල
නොසිටියාහුමයයිනොසිතියයුතු.
මහසෙන් පතිහු මෙපවන් අසා ඒ
කාන්තාව පරික්ෂාකරනු සඳහා
එහි ගියහ. මෙතනා සෙනාපතිහු
එන්තේයයි දැන මෙමුහි සහගත
නුවූවා වහා රියනැග රූවිටු දෙස
යන්ට වන. සෙන්පතිහු කුමරිය
නොදැක ගියහමන්ද පරික්ෂා නො
කොටම ඒ ගැණ කිසින් නොසිතා
අනුරාධපුරයෙහි තමන් ප්‍රියමිත්‍රවූ
මහා වෛද්‍යාචාර්ය්‍ය නැන දැකීමට
උවමනාවක් ඇති බැවින් එහි
ගියහ.

6 වෙනි පරිච්ඡේදය.

ගූප්ත කාර බන්ධනය.

මහසෙන්පතිහු වෛද්‍යවෘත්තීය තුමාගේ නිවාසයට එලඹ එතුමා දැක සතුටු සාමිති බස් නෙපලන්ට වන්න. පිළිසඳර කථාවෙන් පසු වෙදුදුරු තුමා යොඤ්ඤාලාවෙහි සිටින මරණ සන්න සත්‍යයකගේ විකාරයක් මෙසේ මහසෙන්පති තුමාට ප්‍රකාශ කළහ. ආපා කෙ නෙක් සමග විවාහ බස් ගිවිසසිටි තරුණියක් රථයකින් වැටී හඟා පාදුදී අවයවයන් කැඩී බිඳී ම ගෙන් ප්‍රතිකාර ලබමින් මරණ සන්නව සිටින්නී වෛද්‍යවෘත්තීය නතමය, “මා පෙම්වන්නු සමග කාරබන්ධනයට ගිවිස සිටි නුමුත් කපටයන්ගේ කෙටවිලි බසින් ඒ වෙනස්ව දුන් බලවත් දුකින් පෙ ලෙමි. මගේ මරණය මෙයින් නියම බැවින් ඉන්පසු මාසතු ධනය කපටයන්ට නොව මා පෙම් වන්නටම හිමිවන ලෙස සලසා න බන්ට සතුටිමි, එබැවින් මා සමග කාරබන්ධනයට නිස්සෙක්ද වා සල ලිපිකරු සහ පෙරවි බමුණාද මෙහි වහා කැඳවා දුන මැනවි. මා හා කාර බන්ධනයට සතුටුව පැමිණෙන අයට මසුරන් දහ සක්ද ඔබතුමාට පන්දහසක්ද දෙන්නෙමි, ඉතිරි ධනය ප්‍රේම වන්ධනයට හිමිකර මියයන්ට ලැ බුනි නම් ඒ මට මහත් සැනසී මකැ”යි කියනලද්දීය.

(මේ කාලයේදී ධනවත්ත න රුණියක් කාර නොබැඳ මළ කල

ධනය ඥාතීන්ට හිමිවන ලෙසද කසාද බැඳ දරුවන් නොලැබ මළ කල ධනය යාමිපුරුෂයාට හිමිවන ලෙසද රාජසමවනයෙක් විය. එසේම තරුණියක් කාර බන්ධනයට ඇතුළත්වන තෙක් ආසතු ධනය පිළිබඳව ආට රුචි වක් කළ නොහැකි ලෙසද පෞ රාණික ව්‍යවස්ථා ලක්දිවනෙලෙහි පනලව තුබූ බැව් පෙනේ. එබැ වින් පුමොකත කාන්තාව ධනය පිළිබඳව රුචිවක් කිරීමේ අභිලා සයෙන්ම මරණසන්නයේදී ක සාද බැඳීමට යන්නකළ බැව් සැ ලකිය යුතු.)

“ඇගේ මේ වචන ඇසුපසු ආට මරණය වහා පැමිණෙන බැ වින් ප්‍රතිඥදී ඇ යනසා ආමි, දුන් එයට නිස්සෙක් යොයන්නෙමි”යි කිය.

සෙන්පතිහුද “එබඳු කටයුතු වලදී මැලි නොවන නි ඊ හි ත යෙක් බැවින් වැඩිදුර කථානො කරම එයට මම සතුටු වෙමියමි හ”යි ගිවිස එහි ගියහ.

ඒ කාන්තාවද “තව යටලප කා ලයකින් මාදිවි නැසෙයි, එබැවින් මට මොහුගෙන් කාරිය කිමිදු”යි උහු දෙසවන් නොබලා ‘ප්‍රේම වන්ධනයාහටම ධනය හිමිකරමි යන පරමාණිය පෙරදුරි කොට, ‘කාරයට වෙදුදුරු විසින් කැඳ වනු ලැබූ’ සෙන්පතිහට අතදුනි. පෙරවි බමුණානෝද රන්කොතු රුසෙන් සුවඳැත් පහන් සිලිල් (දිය) ඔවුන්අත එව මඬගලහුසින් අඬුලි වෛවනයකොට මඬගල පාඨක කියන්ට වන්න.

ව්‍යාප්ත මහනිලමේද සන්නය

4

සහ වායුසත් නිසිලෙස ලියාදැක්වී.
 ඕනොමෝ ඒ පත්‍රයන් කියවාගෙන
 ණ අත්සන් කිරීමට සැරසෙන්නී
 ඔලුව ඔසවා බැලුවාය. එකල ඇ
 ආලය වැඩු ප්‍රේමනිය සෙන්පතිහු
 දැක නියමයලෙස එතුමන්ටම අප්‍ර
 කාශයෙන් කාරය බැඳී පරිදි අව
 බොධවූ කෙනෙහිම අන්‍යයකගේ
 විලාසයක් දැරුවාක්මෙන් දෝනෝ
 ආශාවයීමත් ඉන්ද්‍රිය විකලනය
 කට පැමිණියාදෝ ප්‍රකෘති සිහි
 යෙන් කටයුතු කරගත නොහි
 කොමලහ පොපියවීමෙන් අත තුබූ
 අතහ මල්සැරවත් රන් පන්තිදද
 බිම වැටී ගියේය. ඉන්පසු සිදුවූ
 ප්‍රවාතනය පරණ පුස්කොලපොත්
 ගි පෙනෙන පරිද්දෙන්ම දැනගනු
 ලැබේවා. (මෙතැන්හිදී කාරබක
 නය සිඬවූ බවද සැලකිය යුතු.)

ආශාවයීමත් සුඛසන්ධිම.

1

එබව දැන සෙන්පති නි
 ලංව මෝනා පෙම්ව ති
 සිහි මුහුණ රුසි රු ති
 ගැඹු කඳුලෙන් තෙමා ගිනිනැ ති

2

කලාසේ ඇ සි තු
 නිවා තුටු බස් කී ම තු
 වඩා ඔද පිය ක තු
 නැගිට සිටියා වැලිද පෙම්ව තු

3

කොච්චල ගත නැලෙ මි න්
 පේව්වන් වැරදු එකැ මි න්
 බොහෝසේ නැවෙ මි න්
 ලහාටුවන් මරුව ඇය මි න්

පෙර කම් ලෙස මහ ත්
 මරණින් මුදනු පෝස ත්
 ලැබ වෙද පිලියමු ත්
 නොවම සුලුපටු අනේ සිරිම ත්

5

තුබු විශො ගිනි කඳ ද
 වෙසෙසින් නිවිතියලෙ ද
 සියොලහ දරුණු ව ද
 වේනාවෙන් මිදී සිටි ස ද

වෛද්‍යව්‍යායාසාධ න්‍යාය දීම.

6

වෙදදරු තුමා වෙ ක
 මිල ලබනු දෙන වැය ප ක
 පිළිගන්වා අත ක
 තුනිද කරගිය සමග පෙම්ව ක

මෙපරිද්දෙන් ගුප්ත කාර
 බකනසව පත් මහ සෙන්පතිහු
 වෛද්‍යව්‍යායාසාධ දීමනා දෙවා
 මෝනා නමැති ප්‍රියකාන්තාව හා
 සමග යන්ට වන්හ.

මහසෙන් පතිහු අතරමගදී
 ඇට සිදුවූ අන්‍යායයන් නොව
 ලහා විකාර කරණලෙස ප්‍රියාව
 ගෙන් ප්‍රශ්න කළහ. පිළිතුරු වශ
 යෙන් කියනලද ඇගේ කථාව
 පරණ පුස්කොල පොත්හි මෙසේ
 දක්වනලදී.

මෝනා කලකිරීම.

1

පොලොන්නරු සැම ද න
 ඔබ අතුණ කියමින් ම න
 කෙලෙසා සිටි බැව් න
 ඔබට ආදර මතක නැතිවූ න

2

නොසතුටු ව සිටි ම ට
 නද වද දෙවා විගස ට
 ගෙනයන ලෙස එවි ට
 මෙමඛ එන බැව් කිහ එකප ට
මේනනාගේ සුදුම ගමන්.

3

එබව සිත ර ද වා
 බොහෝ රිය පෙල ස ද වා
 රුදු අසෙක් යො ද වා
 තුබු රිය නැග ගියෙමි සෙ ද වා

4

දැසි දස් සමග නෙ ක
 අනුර පුරවර විගසෙ ක
 එන සදෙහි නොව සැ ක
 මහා වේ මැද තුබු වෙස් දු ක

අකවසා කැලඹීම.

5

අසු බොහොසේ කැල ශී
 සිටි බැව් දුනම ඇඹි ඇ ශී
 පටිය අදිමින් ම බී
 නොබව කර කර ගියෙද එබි එ බී

මේනනා රජසෙන් වැටීම.

6

අනුර පුර මා බෝ
 වෙනෙහි දන කොලහල බෝ
 දක අසු දුර නො බෝ
 සන්ට මත්තෙන් එසිරි මා බෝ

7

වෙන සරස පැ න් නා
 රිය ගල් වැමෙක ව න් නා
 පසු කිමෙක වෙ න් නා
 නොදැනි මා එහි බිමට ව න් නා

මේනනා මරණාසනයකිම.

8

එකල රිය සුනු වී
 ගියේ මට සිහි නැති වී
 සිටි සදෙහි දුක් වී
 දසුන් වෙදුරු ලගට ගෙත් වී

ප්‍රධාන කම්මිහනගේ අවවාද.

9

වෙදුදුරුගෙ පිළිය මී
 ලබැ සද මා නොවැනි මී
 දෙට දැසිය නොනර මී
 වේය ආ මේ ගමන ඔබන මී

10

සීව ඇපා තු ම
 සවිසිරි සපිරි මනර ම
 පසි සුද ගෙණ ජය ම
 අවුත් මගසෙන්පතිවි රට සැ ම

11

එතුමාගෙ සිරි නෙ ද
 මනියම් කෙලෙස තතුලෙ ද
 බිදුවන කපට ප ද
 අසා ඔබ දුන් රැවටුනාව ද

12

එහිමි නෙද පුවන ර
 වෙනත සෙනෙහස නැන හි ර
 ඔබතටම පෙමි ක ර
 සිටි කීවා එලද සැක හැ ර

මේනනාගේ අන්තිම කැමැත්ත.

13

එ අසා දලි සො වි න්
 සිටි සද මෙමා මෙලො වි න්
 අස්වනු සිතු බැ වි න්
 ඔබට දන හිමිකරණු මැන වි න්

14

වෙදුදුරුට බස් ශ්‍රී
 කෙනෙක් කාරය මෙහි ශ්‍රී
 සිදු කරණුව සෙ ශ්‍රී
 දෙමැයි පන්දහක් කී සේ ශ්‍රී

සුදුම කාර බකිනස.

15

කාරයට මෙඔබ ම
 ගෙන්විය වෙදුදුරු තු ම
 අසු කැලඹුනු තර ම
 හැගෙයි මාවන අසිරි බැලුව ම

මෙත්තා කුමරියගේ මේ ක
 ඵාවෙන් අයකැමිව සිටි ඇගේ
 සුලු පියාණන් ප්‍රධානකොට ඇති
 කාවයන්ගේ කෙටවිලි බසින්
 රැවිච් සෙන්පතිහු වෙත සෙනහ
 සිදසිටියදී 'එතුමා ප්‍රභූගකතිසෙන්
 ඇ ගැණි වට එත්ය'යි නැවතත් ක
 පටයන් කියෙසින් රියනාග දස
 දසියන් පිරිවරා අනුරධපුරවෙත
 ආ බැවිද මහමාවත සහ අනුරධ
 පුර ජන කෝලාහල හෙතුවිත්
 අසු කැලැබී රථය පෙරළී ආට අන
 තුරැවු බැවිද ප්‍රධාන කම්මිතනිය
 ගමනේ දෙම දක්වමින් සෙන්පති
 හුගේ ගුණ කී බැවිද ඉන් පැහැද
 මරණාසනාසෙහි පෙමවත්තටම
 ධනය හිමිකර නැඟීමේ පරමාච්චි
 සෙන් කාරබකිනාසට නිස්සෙන්
 වෙදුදුරු ලවා මෙහෙයු බැවිද වෙ
 දුදුරු තුමා තනිය නොදන මහ
 සෙන්පතිහුම කාරයට කැඳවා
 ගෙන ආ බැවිද ප්‍රකාශවේ.

7 වෙනි පරිච්ඡේදය.

මාභිත වැරැණිනාවක්.

"නැහෙයි මාවත අසිරි බැලු
 වම" යන්ගෙන් පැරණි කිවිහු
 මේ මාභිතවැරැණිනාව කිහු. (මෙය
 පරණ පුස්තකොල පොත්හි කාව්‍ය
 යන්ගෙන්ම සකස්කරමි. ඇතමි
 කාව්‍යයන්ගේ ගෘහස්ථානියන් දක්
 නා ලැබෙනත් එහි භාවාච්චි හෝ
 ප්‍රදැනී කීම මේ ප්‍රස්ථාවේදී උගහට
 බැවින් ඒ නොසෙදු බැවිද නැවත

මේ පොත මුද්‍රණය කරන්ට යෙ
 දුන කලක එසේ යන්තයක් යො
 දන බැවිද සැලකිය යුතුයි.)

පොළොන්නරු මහා විමසි.

1

එකල මහ වාස	ල
පොළොන්නරුසිට සුවිස	ල
*මෙකුටරට මන ක	ල
යනෙනවේ ලකකණහෙ අනතු	ල

එහි සල්පිල්.

2

එහි දෙපස සිරි දු	ල
එකසෙ හැදි මහ සල් පි	ල
ගණනනාග සුවිස	ල
මැදුරු නැතනන මහ දෙමහල්	ල

එහි මහා ප්‍රාසාද.

3

තෙබුමු සිව් බුමු	පා
අතරින් පතර බුමු	පා
පස් බුමු සබුමු	පා
නැනෙකවි සත්මහල් මහ	පා

සුදුම සෙල්ලමි.

4

නැනෙක බෙරව ය	නි
අනෙක කාහල පිඹි	නි
බහුරු බැඳ නට	නි
වියරු වෙස්සා එසක් පිඹි	නි

5

නැනෙක කින්තාර	මි
වයනා හබද මනර	මි
නෙක පසතුරු ගිගු	මි
ඇසු අස්ථරද විය ඉගිලු	මි

6

තැනෙක විණා ගෙණ
 වයනි තරුණෝ අපමණ
 තැනෙක කවිතගෙණ
 කියති සලෙලෝ එමග හැසිරෙණ

සූත්‍රයේ සෙල්ලම.

7

තැනෙක ගී සිත
 කියන කණ අම බිත
 සදවු නල ප
 පෙණෙන කෙළිනා රුසිරු ලන් ද

බුහු කෙළි.

8

තැනෙක කොලකාල සිට
 බුහු කෙළි කරනි තරගෙට
 තරුණ කාල එහි සිට
 අනෙක කොලහල කෙරෙහි පිටපි

පැරණි සෙල්ලම.

9

අං කෙළිද පොල් කෙළි
 කරණ දන සහ මිවිලි
 පදින කොලකාල සලි
 දෙපස නැන්තැන පෙණෙනි මන කලි

ඹංචිලො පැදීම.

10

සතුරු උංචිලේ ලා
 පදිනු නොවමින් මැලේ ලා
 කියති කවි පෙලේ ලා
 සනෙන දන මන ගණිනි අලේ ලා

ඇස් බැහැමි.

11

ගිනි දූල් තුල බැබලි
 වදින නොව කිසි සැලකිලි
 කඩු සරම් මන කලි
 කැපු සිසුමත් නැගිටි යේ සලි

12

දුලියෙන් මසු රන්
 පෙන්වති ඇස් බැඳ න රන්
 නොමදව විදු ද රන්
 ඉඳුරු දුලිකෙළි ලෙසිනි අසුරන්

නා නා සෙල්ලම.

13

ලී කෙළිද නොව හිමි
 කලගෙඩි පිහිනි මනරම්
 රබන් බෙර නාලම්
 උඩැක්කිද කී නොකී සෙල්ලම්

සෙල්ලම කරණ මනුෂ්‍ය වගි.

14

කරණ මලි පලි රෙඩි
 බමුණු සිංහල යොන් පඩි
 උර්දු බංගලි හැඩි
 දෙමලි ආකිද යොළි පටට්ඩි

15

මගටි කන්නිඩි
 වින කාපිරි ඇ දිඩි
 සිනින දන නොම කැඩි
 රකිනි වේ මග හැසිර බඩගෙඩි

ගමමගිස අසව සන සඟයෝ.

16

තැනෙක ගවන ළු ළු
 ලන රග ලෙසට වෙ ළු ළු
 අසු හට කුල ළු ළු
 මියුහු දුවන් වෙමින් බ ළු ළු

හත්විහු.

17

තැනෙන ගිරි පෙලි සේ
 ඇත් කද සරනි වෙසෙ සේ
 මෙමග වැද රිසි සේ
 යෙද්ද රිස පැද කතෙක් කෙලෙස

අනුරාධපුර පිවිසීම.

18

මහ නැන් නැන නිඬු ඉඹු
 කොලහල බියෙන් නික්මු ඉඹු
 අසු අනුර පුර ව ඉඹු
 කලට එහි සැටි මෙලෙස සලකමු

ශ්‍රී මහා බොධිස.

4

සුරනරනා නොම ද
 දෙලෝ සැපදෙන සිතුලෙ ද
 කප්තු රුවන් එ සො ද
 සසිරි මාබෝ සපිරිවර ල ද

8 වෙනි පරිච්ඡේදය.

නගර වර්ණනාවක්.

“එහි සැටි මෙලෙස සලකනු”
 යන්නෙන් අනුරාධපුර අලංකාරය ආරම්භකලෝ. (මෙහිද දුෂක රුවබොධ පද්‍යසථාන බහුලය. පොත නැවත මුද්‍රණය කරනකල ඒ සියලු තන්හි විසාරණී දක්වා සන්න සහිතව පලකරණ බව සැලකිය යුතුයි.)

*** අනුරාධ පුරය.**

1

වෙසෙසින් සිරිත් ස ර
 අනුර පුරය මනහ ර
 සිව් මුනිද පව ර
 පිහිටියෙන් වි දියන පිවිතු ර

එහි ප්‍රාකාර.

2

මහසෑනන් වෙහෙ ර
 වදිනුව පැමිණි වටක ර
 හෙල නයිදුන් පන ර
 දරණ පෙළුවැනි පවුරු පුරව ර

එහි දොරැස්.

3

කෙලෙස් කුල වටක ල
 හිමවතල ගිරි කුළ පෙ ල
 වැනි මහසෑ ලක ල
 විය දහගැස් අනෙක පෙලි පෙ ල

සෘඪ ප්‍රාතිහාසි.

5

මහණ මෙහෙණින් ව ර
 සෙවනා සහස් නෙවෙහෙ ර
 ඉදු පෙලිහර අසි ර
 කුමට බඹ සුර සැපන් එම ව ර

6

පහ මු දුනැ සු ලක ල
 රන් කොත් කැළුම් මන ක ල
 නුබ වසින අරි කැ ල
 සිවිරු පැහැ පුර උදුල වන ක ල

7

රන්වන්වි දස න
 මහමෙර අවට නොනැව න
 විදුලි සුවහස් ප න
 විලස කැල්මෙන් අසිරි බබල න

මහා ප්‍රාසාද.

8

දෙමහල් තුන්මහ ලේ
 ඇ තුඟු පහා සිරි දු ලේ
 නව සුවහස් ලක ලේ
 මෙපුර සරිකොද පුරෙක් දියතුල් ලේ

භූමික ප්‍රාසාද.

9

බිම් මහල් පෙලි පෙ ල
 අනු සුවහස් සුලක ල
 තුන් ලෝ වෙසෙස ක ල
 මෙපුර මිහිකන් මුවසෙ මනක ල

* පරණ පුස්කොල පොත්හි.

නගරලබ්ධිකාර.

අයමගෝ.

10

රත් රිඳි කුඹු පෙ
නැත් නැන සැඳු මන ක
රත් රිඳි මැටි පෙ
අනෙක දඹුළුවට පහන් නැගු දු ල

ඒ පුර සපැන් සමුදු ර
ල පෙළ සැඳි දුවන රළ යු ර
ඒ කුරග සෙන් මන හ ර
ල පමණ නැන යන ගමන් වා ස ර

බව්ජපනාස.

නානා මණ්ඩල.

11

නැගු දද කෙහෙලි කැ
රත් රිඳිගෙන් මන ක
මහ වේ පුර මුලු
සුරන් සැඳි රග මුනිලු පුද ලො ල

ඒ බරන සිප් මොනව ට
ල හසල නඵගණ හැමව් ට
ල රග දෙන අම රග ට
ල රැගුම් හල් සැඳි නුවන් එක්කොට

රත් නොරන්.

නගර ශෝභාව.

12

රත් රුවන් කල
සුවහස් නොරන් එසො
දෙපස දිලි වැද
වණ්නි සපුර කවර කිව්

දේ රග මඩුලු බෙර න ද
දෝ වෙහෙර කුලි සැම තුරැ ක ද
දේ ගජ තුරග රිය න ද
දෝ නිතර ගුම්ගනි යුගනැ සිලු ලෙ ද

නගර මිමි.

පුනිමා මරුර.

13

මහ වැලිද සඳව
මහවේ ඇ සිහුරුව
පෙළ පෙළ සැඳි ලෙස
කොවේ මාවේ වොරජනා නො

ක් වෙහෙර වෙතැ එකි නො කි
ක් දිව මනු බුදුහු විලසෙ කි
ක් බුදු රැ ඇයට දු කි
ක් පමණ පැහැදෙන තරම් වෙසෙසෙ

ජනගහණය.

නා නා විභාගිමග.

14

දනරූස් පිරි පව
සව්සිරි සපැන් මෙනුව
අලකමද නම් පු
නොසරි කොනනැහ මෙලෙස
වෙන පු ර

ර නොක පිලිම මැදු රු
ර නෙක් මන් හල්ද අපු රු
ර දව රෑ වටන් රු
ර එපුර රජ මහ පහද සොඳු රු

හසගි සහ රඵ පඩිකතිනු.

චතු ගෙමතු.

15

ගජ සෙනග ගිරි පෙ
ගමන් ගන් සුරැ පුර තු
රිය රන් කම් ලදු
පමණ නැත රෑ දෙවෙහි කොලහල

ඒ මහ මේ ඇ දිමුත් ක්
ඒ චතු ගෙමතු පෙළ පෙළ යු ක්
ල නදුනුයන් පරද ක්
ල මෙපුර දූක දූක කුමට වෙනව ක්

21

පිළිවෙත්.

22

තෙවලා මහණ වෙ න්
තෙර පත් තෙර නැණ නැවෙ න්
සතර බණ වෙත් වෙ න්
උගණු තැන තැන විය පිරිවෙ න්

මහ පොකුණු.

23

නිමල දිය පැහැ දි ය
පියගැට පෙළින් වොරු දි ය
තැන තැන මන බැ දි ය
පොකුණු මෙලෙසට කොතැ න්
ඇත දි ය

වණික නා විසයාතිත්‍රානන
නගරය.

24

දි ය න හැම සිරි බ ර
සැප න එකතැන කුඹු යු ර
වණ න බැරි කිවිය ර
ස ම න මදවෙණු අනන ගණි සුර

9 වෙනි පරිච්ඡේදය.

සිව සහ මේනා.

මෙන්නා කුමරිය ප්‍රේමවන්ත
යාගේ ප්‍රශ්නයට පිළිතුරු වශ

යෙන් අශ්වයා කැලඹුනු ආකාරය
දැක්වීම සඳහා ගමන්කලී පො
ලොන්නරු විවිශේනිද අනුරාධ
පුර (නගර) යෙහිද විහාර දැක්වූ
පරිදි (පරණ පුස්තකොල පොත්හි
පෙනෙන ලෙසම) යට සඳහන්වූ
යේය.

මහා සේනාධිපති තෙමේ ප්‍රිය

සුඤ්චියගේ මේ කථාව අයා පො
ලොන්නරු වාසීන් තමන්ට කර
ණලද අනාචාර්ය මෙතෙතිකොට
ඒ කපටයන්ට සවකීය පුරුෂබල
පරාක්‍රමය පෙන්වන්නාක් මෙන්
මහොත්සවයෙන් විවාහමඩගලය
සිබිකිරීමට කටයුතු පිළියෙල ක
ලිහ.

හෙනෙමේ ප්‍රථම කොට සේන
ම හ ර ජ් ණ න් ට ද සවකීය මිත්‍ර
පියනියාට සහ බාලයෙහි පෙම්
බැඳ සිටි විලොවද අවශෙෂ සියලු
බඤ්ඤ මිත්‍රයන්ටද හසුන්පත් යවා
එකලට මෙන්නා නිවැසි සවකීය
ජ්‍යෙෂ්ඨ නැන්දනියගේ ඒ මහත්වූ
පඤ්ඤ භූමක ප්‍රාසාදය දිව්‍ය භවන
යක් මෙන් අලංකාර කරණලදහ.

විවාහ මඩගලය.

සෙනාධිපතිහුගේ මඩගලයකට නා දැක්වන
(පුස්තකොලපොත්හි) කවි දෙකක්.

සියනියාම.

1 න මා හට ඔවා දුන් ගුණ	ව නා ඉ නා
පෙ මා දැනි පියනියාට	මෙනා යු නා
ස මා වෙමිනි එනු මැන දෙස්	ඇ නා නැතා
අ මා වදන් ලිපිකර යැවි	සි නා ම නා

විමලාට.

2	අ පී වඩන රු සුන් සිරි	ක ලා තු ලා
	සී පී ගිවිස සරණේට එවි	ම ලා ලොලා
	සැ පී එන සිටිමු අපි මග	බ ලා බ ලා
	තු පී නැන වෙන ලී නොව	ක ලා පී ලා

සෙන්පති මෙසේ සියලු කතීව්‍යයන් නිමවා ප්‍රීතියෙන් සිටියදී සථොකත අවශ්‍ය බඤ්චරයන්ද මහරජාණන් සහ මෙහෙසියන්ද අවශේෂ සියදහස් ගණන් බඤ්ච මිත්‍රයන්ද එහි පැමිණ මඩගලා හො ජනයෙන් සමුහ ලබා ප්‍රීති උනසට පවත්වන ලදහ. එහි විසාර දක්වන (පුස්කොල පොත්හි) ඇතම් කවි මෙසේයි.

මහරජුගේ පැමිණීම.

3	එ දු බිහෝ සමගින් සෙන්	ර දු සොදු
	සොදු දසතුරග රිය නැග	ස දු ස දු
	න දු කල අසිරි ගනදුරු	සී දු බී දු
	වී දු දිසි කැළමි නෙද දින	ර දු ලෙ දු

විමලා සහ පිෂනියා සමග
සුමන ආදිපාදයාණන්ගේ පැමිණීම.

4	ඇ පා සෙහෙලි පියනිස්සද	ස මා ග මා
	බු පා පැමිණී පසු එහි වැද	අ මා පෙමා
	නා පා විතුම් බල සෙන්පති	තු මා සැ මා
	දී පා සිරින් බබලනු සිතු	ක මා ක් මා

විමලාගේ විනාශ නගාපස.

5	පා පා සින් ලදුන් වෙතැ වැඩි	වෙ නා මෙ නා
	බු පා සමග මෙහෙසින් සිටි	තැ නා පි නා
	ඇ පා ලගම සිටි මෙන්නා	දු නා දී නා
	තා පා වනි විමලා සිතු	ම නා ගු නා

මේ මහාසභාවෙහිදී මහසෙන්පතිහු පියනියාට
සතුහිකොට කරණලද

ව්‍යසන කථාව.

6	නී රි දු පියහු සැම මිතු සබදු අබි	මු ව
	ප සී දු සෙනෙවිරද සිටි විලස පල	මු ව
	සු මු දු බසින කියමිනි ඔවදන යො	මු ව
	මෙබදු සසස ලැබුවෙමි මිතුරිදු ප	මු ව

7 ම සී තු ව ඛ න ගුණ නැණ පිරි පියති	ස් ස
මෙ කී තු ල ඛ න ඔවදන දුති නිසිති	ස් ස
පැ ව තු නොමින දුසිරිත මහභැරි ද	ස් ස
ප ව තු සී රී න සියවස මිතු ලෙස රී	ස් ස

8 මෙ ලෙස තුති දෙමින මිතුරුට පිය ති	ස් ස
වෙ සෙස මගුල බබලව මිති කිතු රු	ස් ස
ස තො ස මහරු බොජුනහුබව කර නි	ස් ස
තෙදෙස විසිර ගිය එහි සැම දන රු	ස් ස

මෙත්තා කුමරියගේ කථාවක්.

9 සේ න නිරිදු වැඩි සද සුමගුල් ප	සු ව
මා න ගුණ වඩන සෙන්පති ලද එ	සු ව
පා න ලෙස පියහු වෙන පියඹු පැව	සු ව
පි න මින සතුටු සයුරෙහි සැම වි	සු ව

ඒ මෙත්තා කුමරියවූ කලී සමුණන්දෑ වෙන තුනීකරණලද සෙනහස ප්‍රධාන කමමිතනය බසින් නැවත වැඩු බැවින්ද මේසා විතන ප්‍රීතියට ඇගේම බස මරණාසනනයෙහිදී ප්‍රතිඥාධාරව “නි යම ප්‍රේමයෙන් ජනිත කමී විපාකයාගේ ආනුභාවයෙන්දෙ” මරණයෙන්ද වැලකී නිත්‍යාසයෙන්ම අභිමතාභි සාධකවූ බැවින්ද ඒ ජෝෂ්ඨදසිය මව්නනතුරේ තබා රක්ෂාකලාස. ඕතොමෝ ඒ බව ප්‍රකාශකරන්නී උදරවූ ප්‍රීති වාක්‍යයන්ගෙන් ඇ සිතු පින වා ඇට මසුරන් දහසක්ද සතුටුපසුරු පිණිස දුන්නිය.

මේ බව දන් මහ සෙන්පතිහුද කාතඥ භාවයෙන් සුසනවූවාහු මසකට මසුරන් පසෙක් බැගින් දිවිහිමියෙන් වැටුප් නියමකොට අතඝදරයෙන් ඒ කමමිතනයට සබ්‍රහන කලහ

පසුව සෙන්පතිහු පියාණන්ගෙන් අවසරගෙන ප්‍රියාභිකාවන් හා එක්ව රජවාසලට ගොස් මහරජු බැහැදුක සිටිසද එරජ දුන් අපමණ පසුරු පාක්කුබම් පිළිගෙන ඉතා ප්‍රීතියෙන් සවකීය නිවා සයට ප්‍රවිභවූහ. ඒ අභිනව සුවල යසසිරින් පින පිනා දූහැමින් කල්ගතකරන්නාහු පියතිසුසය විමලාය යන අවශ්‍ය බඳුන් බෙර මණිපා යවා පියාණන්ට බෙහෙවින්ම සබ්‍රහනකරමින් අනගසිර සරින් වැස ප්‍රීතියෙන් ප්‍රීතියටම පැමිණියහ.

යලින් මහසෙන්පතිහු ප්‍රියදෙහිණිය සහ පියාණන් හා සමග බෙරමණිපා ගොස් එහි ඇති පියසනනකවූ කෙලිගණන් ධනය දැනිය කරවීමෙන් ප්‍රියාව සතුටුකරවා පෙරලා පොළොන්නරු පුර අවුත් දිවිහිමියෙන් සේන මහරජුන් ආශ්‍රයකොට අකවූ පිය තුමන් සහ ප්‍රිය භාශ්‍යාවන් රක්ෂාකලහ.

මේ අදහස් ප්‍රකාශිත (පරණ සුස්කොලපොත්හි) ඇතැම් කාව්‍ය මෙසේයි:—

රාජ දර්ශිතය.

10	නු ව ර	වාසලව වැද පියඹු සෙන් ප	නී
	ඵ ව ර	නිරිඳු බැහැදෑක එනතෙක් පෙමැ	නී
	ප ව ර	පියතුමන් අවසර ගෙණ කැම	නී
	ල කර	සිරිත් ගිය එම යුවල පින් ඇ	නී

පිහිටාපසුභාන.

11	නී රි ඳු	සහහ ලැබවින් දෙදෙන ආප	සු
	ස බ ඳු	දෙදෙන බෙරමිණිපා යවා ප	සු
	පු රු ඳු	අහර සැම කිස යොදවා පහ	සු
	සු රි ඳු	ලෙසට ඇපා පියතුම සැල	සු

මෙහිනා බෙරමිණිපා පිවිසීම.

12	ස ම ග	සිව පියතුම සහ පියඹු ලො	ල
	අ න ග	සිරිති බෙරමිණිපා ගොසින් දු	ල
	නෙ ව ග	රුවන් මිණි මුතු පියදන ලක	ල
	පි ය ග	ණපා සිතු පිනවී සිරි සිය	ල

සුමන ආදිපාදයාණන් ජනමාගාරගතවීම.

13	මෙ සේ	කලක් වසමින් බෙර මිණි	පා ය
	තොසේ	පොළොන්නරු පුර වැද මහ	පා ය
	ල සේ	නොවී තෙරුවන් කරැ පිති	පා ය
	ය සේ	සහ සැපන ලද එම ඇ	පා ය

සිව සහ මෙහිනාගේ ප්‍රියවාසය.

14	සී ව	පියඹු සමගින් වැස	නු රු	පු රු
	පැ ව	නොහිමි නෙද කිතු දිති	සු රු	සු රු
	බෝ ව	ලකුම් යුව රද සිරි	ද රු	නී රු
	පේ ව	කුසල් කෙලෙ පසු සිතු	පු රු	ස රු

මෙසිරිලක එසිරිකල සුසිරිගෙනි අසිරි පැ 'සොබුනන් මත තෙමන' සිව ඇපා සිරිත මෙපමණින් නිමියේය.

10 වෙනි පරිච්ඡේදය.

අභිනව ග්‍රන්ථ නාම.

1 නමක් කිසිත් නැති පුස්තකොල පොත් පො	ඩිය
වරක් දැක මිතුරු ජයසෙන් මදවැ	ඩිය
මලක් විලස ගරුකොට ගෙනවුත් එ	ඩිය
ලදක් මකල අයැදීම තීර විය වැ	ඩිය
2 ඩී. ඇස් ජයසේකරය නමැති ගත් ක	රු
නල් ගස් වැවට යන සද රුක මග අතු	රු
විස්වස් කමට දී පුස්තකොල පොත මහ	රු
ඇප් දෙස් බසින් පලකරණට කී පොදු	රු

ග්‍රන්ථාඛ්‍යාසය.

3 එජය සේන මිතුරිදු කල සද යැදු	ම
සුබය කියා සිතුවෙන් ලකට මනර	ම
අගය පෙර සිරිත හෙල දන වෙන පෑ	ම
ලෙසය මෙපොත පලකලේ දැනගණු සැවො	ම

ග්‍රන්ථ සමාපත කාලය.

4 දෙදහස් සාරසිය එක් පණස මුත් ව	ස
රිවි රුස් තුලා පස්විසි වන් සිය දව	ස
සොම්මස් විසේනිය ඉල් පුර පත් එලෙ	ස
සහනොස් මෙපුස්තකොල පොත පලකෙලේමි ය	ස

පරමාණි පරික්ෂණය.

5 කමලා ලියසෙ කොමලව රුසිරු	සි ලි	සි ලි
විමලා ලදට පැහැදි සිටිය	ඇ ලි	ඇ ලි
එකලා පියතිස්ස කල සුසිරි	බැ ලි	බැ ලි
නුමුලා සැවොම ගිවිසුම් රකිත	නි ලි	නි ලි
6 මෙකල් කුරිරු ගුණමකුවන් දුසිරි	න ය	
අවුල් කරන ගිවිසුම් සිදැර ඉව	න ය	
එකල් පියතිස්ස නතු දනු ඉන සි	න ය	
රුකුල් නොතිබු රහ වන්තෙමය මවි	න ය	
7 අනුන් සමග ගිවිසුම් ඇතිකර සි	වි ය	
සොවුන් අනග සිරිදුරි විමලා සැ	වි ය	
නොදන් න, රග ලන් කුමරහු කිතු කැ	වි ය	
සදන් න, ලග ගැටවර සැවොම බුහු	වි ය	

8	ක ම න් සතුටු මුත් ගිවිසුම ලෙස කුම	රී
	අ නු න් හටම හිමිවනු කිය කලි නොහැ	රී
	අ නු න් මාරුවෙහි සොරු වෙසෙස දුක දූ	රී
	යොවුන් පියනිස්ස මිතු දමි රැකි අසි	රී
9	සී ව සරණයට ගිවිසුම් දී සි	ටී ය
	පෑ ව සුපුන් සද සුරු වන වැඩු අ	ටී ය
	පේව ලන් කුමරි සහ පියදන කැ	ටී ය
	පෑ ව දුන් අසිරි බල මිතුරුට නි	ටී ය
10	සොබ න රුසිරු දූරු මෙන්හා කුමරි අ	නේ
	ම ර න ලංව පෙම්වන්හටම පෑසෙ	නේ
	බ ල න කලට කුල අගණන් සිතට වි	නේ
	බෑ නි න සැමිනු සලකනු සිංහල කතු	නේ

ඉෂ්ටාශිංසනය.

11	පෙ ර සී රි තට යොවුනන් සිතු නතු	වේ වෑ
	ප ර සී රි තට අඟණුන් තුටු නොම	වේ වෑ
	ති ර වි කු මට හෙලදන නිති පන්	වේ වෑ
	මෙ ර හිමකොට සියවග සිරි අන්	වේ වෑ

නිමි.

දැනට සච්ඡාහකරගෙණ යන 'මාසම' නමැති අතික් රසවත් කථාව කියවීමට සතුටුද?

